

12.9.2001

Tornien raunioihin kuoli kesä 2001

World Trade Centerin tornien, Yhdysvaltain talousmahdin symbolien tuhoutuminen ja Pentagonin, Yhdysvaltain puolustusministeriön kuuluisan virastorakennuksen tuho terrori-iskuissa ovat olleet järjestyttävä uutinen kaikkialla maailmassa.

Tuhansien ihmisten kuolema lähes suorassa televisiolähetyksessä on ainakin hetkeksi yhdistänyt myös poliittiset vihamiehet. Siviileihin kohdistunut isku on tuomittu kaikkialla maailmassa väriä, uskonnosta ja yhteiskunnallisesta ideologiasta riippumatta. Maa, johon teko tavalla tai toisella yhdistetään, tulee jäämään yksinäiseksi yhteiskunnaksi, jolle ei montakaan ystävää löydy - valitettavasti kuitenkin joku. Varmaa myös on, että jokainen kivi käännetään tekoon syylisten saattamiseksi vastuuseen.

Neljän reittilennolla olleen matkustajakoneen lähes samanaikainen kaappaus ja keinot ohjata ne suurvallan strategisesti arkoihin kohteisiin ovat paitsi merkki pitkälle viedystä suunnitelmallisuudesta myös häkellyttävä osoitus turvajärjestelmien haavoittuvuudesta.

Itse kukin on viime vuosien aikana voinut havaita erilaisten turvajärjestelyjen lisääntymisen jokapäiväisessä elämässä. Tapauskohtaiset massiiviset turvatoimet ja pysyväksi arkipäiväksi nousseet kulunvalvontajärjestelmät ovat monasti tuntuneet liioittelulta. Syyskuun 11. päivän tapahtumien seurauksena on itsestäänselviö, että ennaltaehkäisevän turvallisuuden keinot tulevat entistä massiivisemmiksi. Orwellilainen iso veli valvoo -visio on kaikessa laajuudessaan häkellyttävän lähellä toteutumista.

Pelastustoimen sisällä New Yorkin terrori-iskut ovat ennenkokenemattoman laaja murhenäytelmä. Miljoonakaupungin palolaitoksen (FDNY, Fire Department of New York) mittava pelas-

tusorganisaatio lähetti jo alkuvaiheissa paikalle noin 400 palomiestä ja pelastajaa kymmenissä pelastusyksiköissä. Kun savu raunioilla hetimitäin hälveni ja miehistöjä laskettiin, surmansa saaneen palohenkilöstön määräksi laskettiin tyrmistytävän suuri luku, ainakin 265 naista ja miestä. Menehtyneiden joukossa olivat New Yorkin palopäällikkö Pete Ganci, ensimmäinen apulaispalopäällikkö Bill Freehan ja erikoisoperaatio-osaston päällikkö Raymond Downey. Jälkimmäinen nimi saattaa tuntua lukijasta tutulta. Hänen nimensä esiintyi usean kerran palomestari Hannu Willmanin New York- kirjoituksissa Pelastustiedon kahdessa edellisessä numerossa (Pt 5 ja 6/2001).

Suomen palokunnissa vietettiin palon jälkeisinä aamuina hiljainen hetki newyorkilaisten kollegojen muistoksi.

Tuhoisat terrori-iskut aiheuttivat varotoimenpiteitä kaikkialla maailmassa. Suomessa mm perustettiin kaksi kriisiryhmää, toinen ministereistä, toinen virkamiehistä. Jälkimmäisen johtoon asetettiin pelastusylijohtaja Pentti Partanen. Ensimmäisiä turvatoimia olivat lentoasemien ja Yhdysvaltain suurlähetystön turvajärjestelyjen nostaminen.

PS. Palaamme seuraavissa numeroissamme onnettomuuteen, joka inhimillisen murhenäytelmän lisäksi tulee olemaan maailmanhistorian suurin ihmisen aiheuttama vakuutusvahinko ja suuri kysymysmerkki koko maailmantalouden kehitykselle. Terrori-iskujen päivänä 11.9. Pelastustiedon käsissänne oleva syyskuun lehti oli lähes painovalmiina kirjapainossa. Muutosmahdollisuudet olivat rajoitetut. Toisaalta pelastustoimen kannalta olennaiset yksityiskohdat selkiytyvät vasta vähitellen.

Alueellinen pelastustoimi tulee

Tasavallan presidentti on antanut eduskunnalle hallituksen esityksen laiksi pelastustoimen alueiden muodostamisesta. Aihetta käsitellyt pääkirjoitus joutui ymmärrettävistä syistä

antamaan tilaa terrori-iskuille USA:ssa. Palaamme asiaan myöhemmin - tämän lehden sivuilla 8-9 on pelastusylijohtaja Pentti Partasen laaja raportti pelastustoimiudistuksen nykytilasta.

23.10.2001

Elämä jatkuu

World Trade Centeriin ja Pentagoniin kohdistetut hyökkäykset ovat johtaneet sodanjulistukseen terrorismia vastaan. Terrori-iskun seurauksena alkaneet sotatoimet ja niitä mahdollisesti seuraavat kostoiskut ovat alku aikakaudelle, jonka pituus on suuri kysymysmerkki ja jonka väistämättömänä seurauksena viattomien uhrien lukumäärä kasvaa WTC:n ja Pentagonin yli kuudesta tuhannesta.

Kaksoistornien raunioihin menehtyneiden joukossa on 343 palomiestä. Viiden paloaseman vuorovahvuus, yhteensä 75 miehistöön, alipäälylystään ja päällystään kuuluvaa sai surmansa viimeiseen mieheen. Palokunnan erikoisoperaatio-osaston kaikkiaan 452 miehestä tornin raunioihin menehtyi 95. Kalustotappioiden kirjattiin 111 tuhoutunutta palo- ja pelastusajoneuvoa. Kun henkilöstötappioihin lisätään sadat vammoja saaneet palomiehet ja kalustomenetyksiin osittain vaurioituneet paloajoneuvot, terrori-iskujen vaikutukset New Yorkin palotoimeen ovat kaikkein kohtaloikkain yhtä palolaitosta milloinkaan kohdannut tragedia. Ihmishenkiä ei voi rahalla mitata, aineelliset vahingot kyllä: FDNY:n laskelmien mukaan vahinkojen yhteismäärä oli lokakuun alussa 47 miljoonaa dollaria.

Elämä kuitenkin jatkuu. Vaikka menehtyneiden määrä on absoluuttisesti suuri, suhteellisesti mitaten se ei kuitenkaan ole aivan niin suuri - olihan New Yorkin palolaitoksen operatiivinen kokonaisvahvuus ennen iskuja 12 000 miestä ja naista.

Ennenpitkää vahvuus palaa ennalleen ja todennäköisesti samalla kasvaa. Palolaitos on käynnistänyt ylimääräisen 25-viikkoisen koulutuksen 400 palomiesoppilaalle. Luku on kolme kertaa suurempi kuin normaalirekrytoinnissa. Lyhyen tähtäyksen vahvistuksena palvelukseen on kutsuttu eläkkeellä olevaa henkilöstöä. Kalustopuutteita on korjattu siir-

tämällä paloajoneuvoja eri puolilta maata New Yorkiin.

Kaiken kaikkiaan palokunta - jonka arvostuksesta kertoo kaupunkilaisten jo kymmeniä vuosia sitten palomiehilleen antama kutsumanimi "the bravest", rohkeimmat - elää niin valtaisan myötätunnon keskellä, että traagisista menetyksistä huolimatta laitoksen tulevaisuus näyttää lohdullisen valoisalta.

Tässä numerossa isosta palokuntatragediasta on laaja raportti. Kirjoitusten joukossa on yhteenveto ruotsalaisen tarkkailijaryhmän havainnoista. Ruotsin pelastushallinnon lähettämä asiantuntijakolmikko oli ensimmäinen kansainvälinen tarkkailijaryhmä paikan päällä.

Ryhmä ottaa voimakkaasti kantaa palokunnan valitseman johtopaikan sijaintiin. Tarkkailijoiden mukaan johtopaikan sijoittaminen pilvenpiirtäjän aulaan oli "valtava erehdys".

Samana asian ympärillä ovat suomalaisenkin palohenkilöstön pohdinnat kiertäneet - miksi ihmeessä aulaan?

Tämän hetkisen tietopohjan varassa on kuitenkin ennenaikaista osoittaa sormella ketään. Yksi asia kuitenkin on varma: palokunnan riskianalyseissa valtavien rakennusten sortumista pidettiin mahdottomana uhkakuvana.

Tornien raunioista muodostui valtaisa joukkohauta tuhansille ihmisille. New Yorkin palolaitoksen pelastushenkilöstöstä terrori-isku surmasi 343.

Määrä on valtaisa mutta samalla kylmä luku. Me olemme halunneet antaa uhreille kasvot. Sen vuoksi ja palomiesten muistoa kunnioittaakseen Pelastustieto Suomen koko palokuntaväen nimissä kunnioittaa uhrien muistoa julkaisemalla kaikkien kuolleiden ja kateissa olevien palomiesten nimet ja virka-asemat.

Tuhansien kuolonuhrien joukossa 343 New Yorkin palomiestä

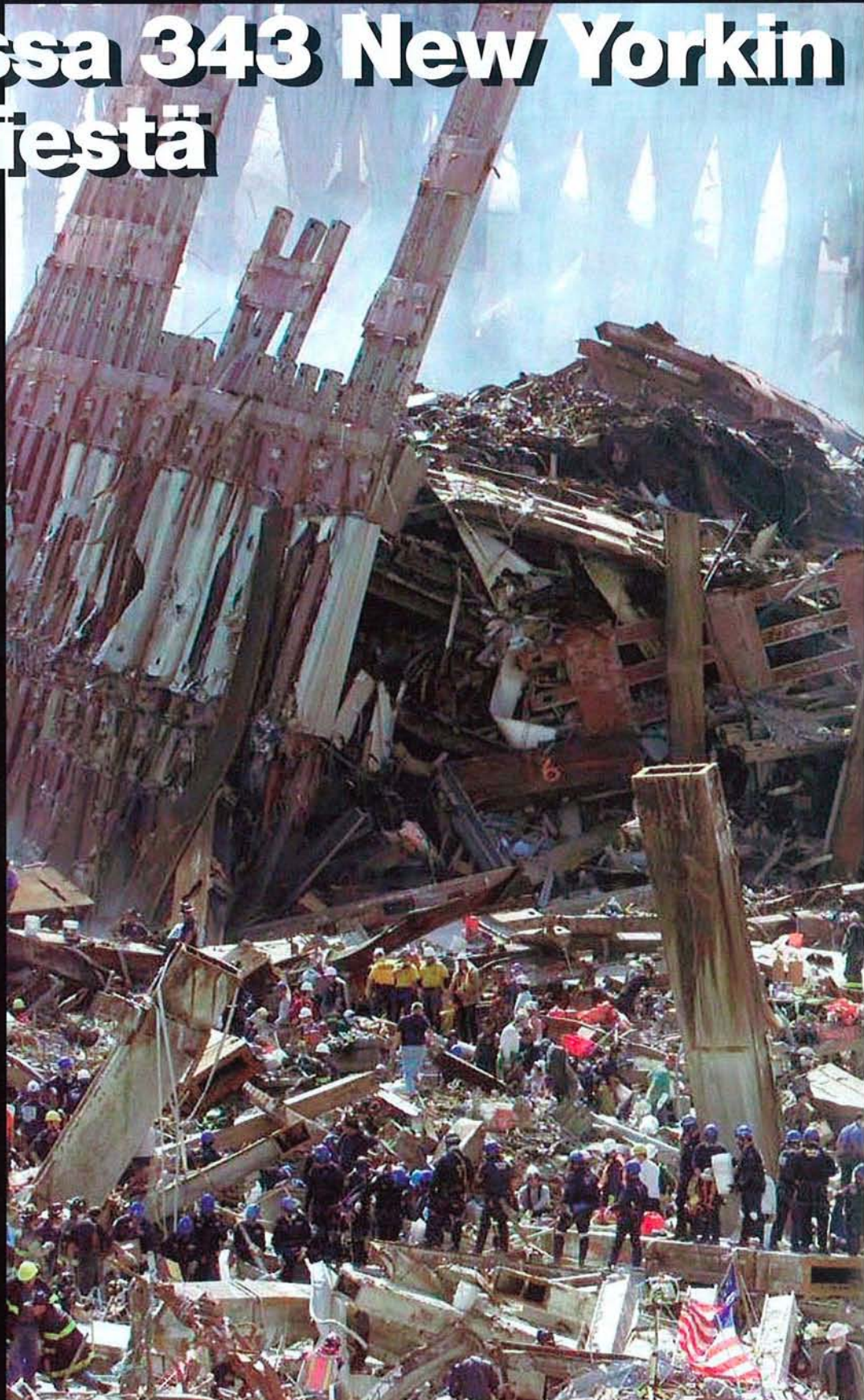
New Yorkin palokunnalle ja samalla koko maailman palotoimelle terrori-iskut ovat järkyttävä menetyks: 404:n surmansa saaneen palomiehen, sairaankuljettajan ja poliisin joukossa on 343 New Yorkin palomiestä.

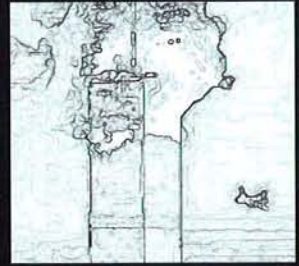
World Trade Centerin vuosina 1972 ja -73 valmistuneet tornit olivat 415 ja 417 m korkeita. Vanhemman tornin masto piirtyi 527 metrin korkeuteen. Kun molemmat tornit 39 minuutin välein sortuivat, 110-kerroksisten talojen betoni-, teräs- ja lasirakenteiden 1, 2 miljoonasta rakennusmateriaalitonnista muodostui kaksi jättimäistä, kymmenien metrien korkuista jätkekekoa. Runsaan kahden ensimmäisen viikon aikana paikalta kyettiin raivaamaan vain 115 000 tonnia rakennusjätettä.

Terrori-iskut Manhattanille ja Pentagoniin ovat moninkertainen katastrofi. Noin 6000 kuolonuhrien joukossa on monen maan kansalaisia, loukkaantuneita on tuhansittain, aineelliset vahingot ovat tähtitieteelliset, ja seuraukset kansainväliseen politiikkaan, maailmankauppaan, lentoliikenteelle ja muulle matkustamiselle, turvallisuusjärjestelyjen mitoituksiin jne. ovat suuri kysymysmerkki. Esimakua on jo saatu lentokonevalmistuksen ja lentoliikenteen dramaattisina supistuksina.

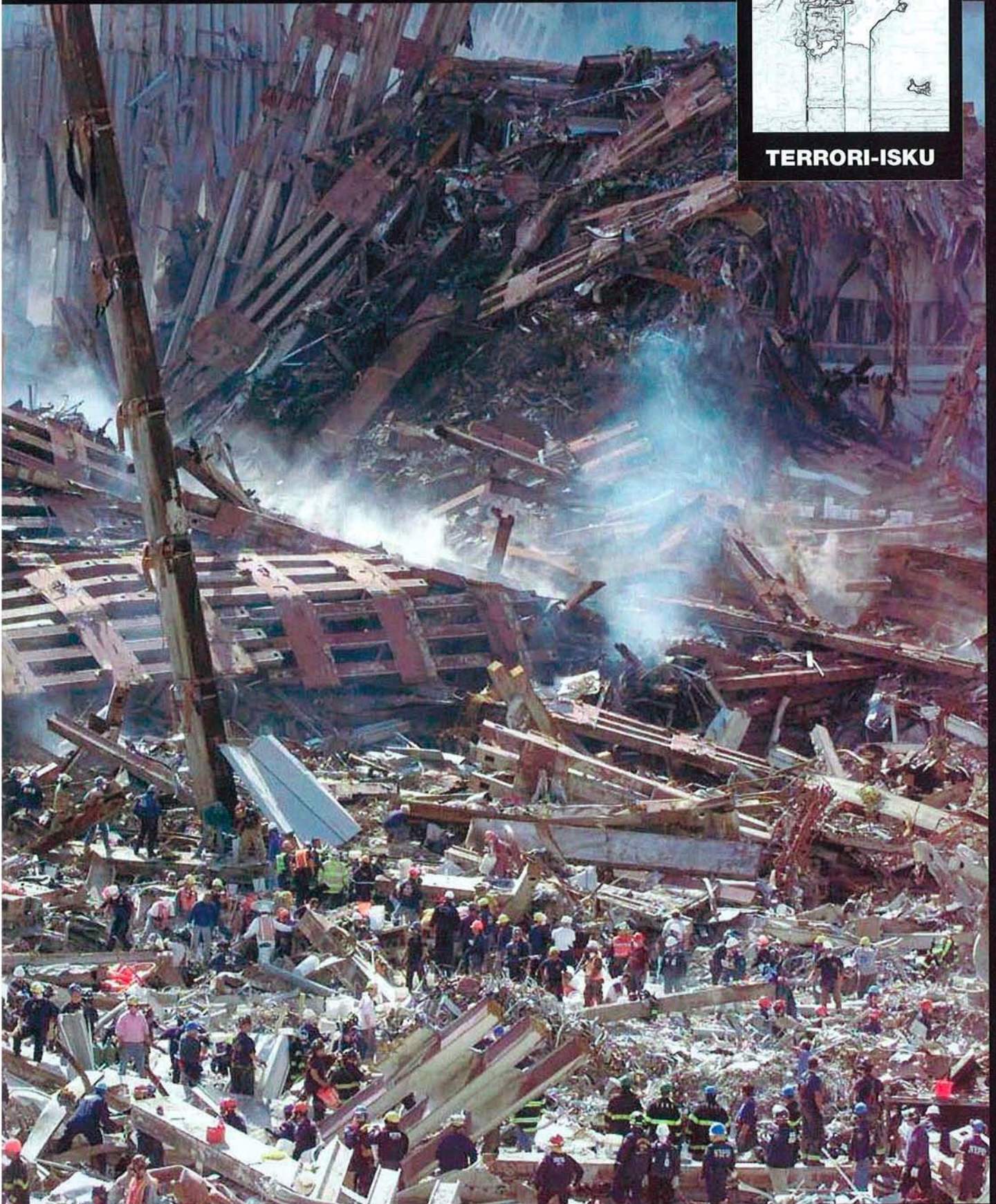
Seuraavilla sivuilla on laaja raportti palokuntahistorian synkästä päivästä. Aiheeseen tulemme palaamaan vielä useasti. Tuhon monitahoinen laajuus on tehnyt mm. pohdinnat pelastustoiminnan strategisista ratkaisuisista tässä vaiheessa toissijaisiksi.

JK

TERRORI-ISKU

NEW YORK FIREFIGHTERS

- Agnello Joseph, firefighter, Ladder 118 - kateissa
 Ahearn Brian, lieutenant, Battalion 13 - kateissa
 Allen Richard, firefighter, Ladder 15 - kateissa
 Allen Eric, firefighter, Squad 18 - kuollut
 Amato James, captain, Squad 1 - kuollut
 Anaya Jr. Calixto, firefighter, Engine 4 - kateissa
 Angelini Jr. Joseph, firefighter, Ladder 4 - kateissa
 Angelini Joseph firefighter, Rescue 1 - kuollut
 Apostol Jr. Faustino, firefighter, Battalion 2 - kateissa
 Arce David, firefighter, Engine 33 - kateissa
 Arena Louis, firefighter, Ladder 5 - kuollut
 Asaro Carl, firefighter, Battalion 9 - kateissa
 Atlas Gregg, lieutenant, Engine 10 - kateissa
 Atwood Gerald, firefighter, Ladder 21 - kateissa
 Baptiste Gerard, firefighter, Ladder 9 - kateissa
 Barbara Gerard, assistant chief, Command Center - kateissa
 Barnes Matthew, firefighter, Ladder 25 - kateissa
 Barry Arthur, firefighter, Ladder 15 - kateissa
 Bates Steven, lieutenant, Engine 235 - kateissa
 Bedigian Carl, firefighter, Engine 214 - kateissa
 Belson Stephen, firefighter, Battalion 7 - kateissa
 Bergin John, firefighter, Rescue 5 - kateissa
 Beyer Paul, firefighter, Engine 6 - kateissa
 Bielfeld Peter, firefighter, Ladder 42 - kateissa
 Bilcher Brian, firefighter, Squad 1 - kateissa
 Bini Carl, firefighter, Rescue 5 - kateissa
 Blackwell Christopher, firefighter, Rescue 3 - kateissa
 Bocchino Michael, firefighter, Battalion 48 - kateissa
 Bonomo Frank, firefighter, Engine 230 - kateissa
 Box Gary, firefighter, Squad 1 - kateissa
 Boyle Michael, firefighter, Engine 33 - kateissa
 Bracken Kevin, firefighter, Engine 40 - kateissa
 Brennan Michael, firefighter, Ladder 4 - kateissa
 Brennan Peter, firefighter, Squad 288 - kateissa
 Brethel Daniel, captain, Ladder 24 - kuollut
 Brown Patrick, captain, Ladder 3 - kateissa
 Brunn Andrew, firefighter, Ladder 5 - kuollut
 Brunton Vincent, captain, Ladder 105 - kateissa
 Bucca Ronald, FM, Fire Marshal - kateissa
 Buck Greg, firefighter, Engine 201 - kateissa
 Burke Jr. William, captain, Engine 21 - kateissa
 Burns Donald, assistant chief, Command Center - kateissa
 Burnside John, firefighter, Ladder 20 - kateissa
 Butler Thomas, firefighter, Squad 1 - kateissa
 Byrne Patrick, firefighter, Ladder 101 - kateissa
 Cain George, firefighter, Ladder 7 - kateissa
 Calabro Salvatore, firefighter, Ladder 101 - kateissa
 Callahan Frank, captain, Ladder 35 - kateissa
 Cammarata Michael, firefighter, Ladder 11 - kateissa
 Cannizzaro Brian, firefighter, Ladder 101 - kateissa
 Carey Dennis, firefighter, Hazmat - kuollut
 Carlo Michael, firefighter, Engine 230 - kateissa
 Carroll Michael, firefighter, Ladder 3 - kateissa
 Carroll Peter, firefighter, Squad 1 - kuollut
 Casoria Thomas, firefighter, Engine 22 - kateissa
 Cawley Michael, firefighter, Ladder 136 - kateissa
 Cherry Vernon, firefighter, Ladder 118 - kateissa
 Chiofalo Nicholas, firefighter, Engine 235 - kateissa
 Chipura John, firefighter, Engine 219 - kateissa
 Clarke Michael, firefighter, Ladder 2 - kuollut
 Coakley Steven, firefighter, Engine 217 - kateissa
 Coleman Tarel, firefighter, Squad 252 - kateissa
 Collins John, firefighter, Ladder 25 - kateissa
 Cordice Robert, firefighter, Squad 1 - kateissa
 Correa Ruben, firefighter, Engine 74 - kateissa
 Coyle James, firefighter, Ladder 3 - kateissa
 Crawford Robert, firefighter, Safety Battalion - kateissa
 Crisci John, lieutenant, Hazmat - kuollut
 Cross Dennis, battalion chief, Battalion 57 - kuollut
 Cullen 3rd Thomas, firefighter, Squad 41 - kateissa
 Curatolo Robert, firefighter, Ladder 16 - kuollut
 Datri Edward, lieutenant, Squad 1 - kateissa
 Dauria Michael, firefighter, Engine 40 - kateissa
 Davidson Scott, firefighter, Ladder 118 - kateissa
 Day Edward, firefighter, Ladder 11 - kateissa
 Deangelis Thomas, battalion chief, Battalion 8 - kateissa
 Delvalle Manuel, firefighter, Engine 5 - kateissa
 Demeo Martin, firefighter, Hazmat - kuollut
 Derubbio David, firefighter, Engine 226 - kateissa
 Desperito Andrew, lieutenant, Engine 1 - kuollut
 Devlin Dennis, battalion chief, Battalion 9 - kateissa
 Dewan Gerard, firefighter, Ladder 3 - kateissa
 Dipasquale George, firefighter, Ladder 2 - kateissa
 Donnelly Kevin, lieutenant, Ladder 3 - kateissa
 Dowdell Kevin, lieutenant, Rescue 4 - kateissa
 Downey Raymond, battalion chief, Special Op. - kateissa
 Duffy Gerard, firefighter, Ladder 21 - kateissa
 Egan Martin, captain, Division 15 - kuollut
 Elferis Michael, firefighter, Engine 22 - kateissa
 Esposito Michael, lieutenant, Squad 1 - kateissa
 Esposito Francis, firefighter, Engine 235 - kateissa
 Evans Robert, firefighter, Engine 33 - kateissa
 Fanning John, battalion chief, Hazmat - kateissa
 Farino Thomas, captain, Engine 26 - kateissa
 Farrell Terrence, firefighter, Rescue 4 - kateissa
 Farrelly Joseph, captain, Division 1 - kateissa
 Feehan William, first deputy commissioner - kuollut
 Fehling Lee, firefighter, Engine 235 - kateissa
 Feinberg Alan, firefighter, Battalion 9 - kateissa
 Fiore Michael, firefighter, Rescue 5 - kateissa
 Fischer John, lieutenant, Ladder 20 - kateissa
 Fletcher Andre, firefighter, Rescue 5 - kateissa
 Florio John, firefighter, Engine 214 - kateissa
 Fodor Michael, lieutenant, Ladder 21 - kateissa
 Foley Thomas, firefighter, Rescue 3 - kuollut
 Fontana David, firefighter, Squad 1 - kateissa
 Foti Robert, firefighter, Ladder 7 - kateissa
 Fredericks Andrew, firefighter, Squad 18 - kateissa
 Freund Peter, lieutenant, Engine 55 - kateissa
 Gambino Jr. Thomas, firefighter, Rescue 3 - kateissa
 Ganci Jr. Peter, chief of department, Chief Of Dept. - kuollut
 Garbarini Charles, lieutenant, Battalion 9 - kateissa
 Gardner Thomas, firefighter, Hazmat - kateissa
 Garvey Matthew, firefighter, Squad 1 - kateissa
 Gary Bruce, firefighter, Engine 40 - kuollut
 Geidel Gary, firefighter, Rescue 1 - kateissa

IN MEMORIAM

Geraghty Edward, battalion chief, Battalion 9 - kateissa
 Germain Denis, firefighter, Ladder 2 - kateissa
 Giammona Vincent, lieutenant, Ladder 5 - kateissa
 Giberson James, firefighter, Ladder 35 - kateissa
 Gies Ronnie, firefighter, Squad 288 - kateissa
 Gill Paul, firefighter, Engine 54 - kateissa
 Ginley John, lieutenant, Engine 40 - kateissa
 Giordano John, firefighter, Hazmat - kateissa
 Giordano Jeffrey, firefighter, Ladder 3 - kateissa
 Glascoe Keith, firefighter, Ladder 21 - kateissa
 Gray James, firefighter, Ladder 20 - kateissa
 Grzelak Joseph, battalion chief, Battalion 48 - kateissa
 Guadalupe Jose, firefighter, Engine 54 - kuollut
 Guja Geoffrey, lieutenant, Battalion 43 - kuollut
 Gullickson Joseph, lieutenant, Ladder 101 - kateissa
 Halderman David, firefighter, Squad 18 - kuollut
 Halloran Vincent, lieutenant, Ladder 8 - kateissa
 Hamilton Robert, firefighter, Squad 41 - kateissa
 Hanley Sean, firefighter, Ladder 20 - kuollut
 Hannafin Thomas, firefighter, Ladder 5 - kuollut
 Hannon Dana, firefighter, Engine 26 - kateissa
 Harlin Daniel, firefighter, Ladder 2 - kateissa
 Harrell Harvey, lieutenant, Rescue 5 - kateissa
 Harrell Stephen, lieutenant, Battalion 7 - kateissa
 Haskell Timothy, firefighter, Squad 18 - kuollut
 Haskell Jr. Thomas, captain, Division 15 - kateissa
 Hatton Terence, captain, Rescue 1 - kuollut
 Haub Michael, firefighter, Ladder 4 - kateissa
 Healey Michael, lieutenant, Squad 41 - kateissa
 Heffernan John, firefighter, Ladder 11 - kuollut
 Henderson Ronnie, firefighter, Engine 279 - kuollut
 Henry Joseph, firefighter, Ladder 21 - kateissa
 Henry William, firefighter, Rescue 1 - kuollut
 Hetzel Thomas, firefighter, Ladder 13 - kuollut
 Hickey Brian, captain, Rescue 4 - kateissa
 Higgins Timothy, lieutenant, Special Op. - kuollut
 Hohmann Jonathan, firefighter, Hazmat - kateissa
 Holohan Thomas, firefighter, Engine 6 - kuollut
 Hunter Joseph, firefighter, Squad 288 - kateissa
 Hynes Walter, captain, Ladder 13 - kuollut
 Ielpi Jonathan, firefighter, Squad 288 - kateissa
 III Jr. Frederick, captain, Ladder 2 - kuollut
 Johnston William, firefighter, Engine 6 - kuollut
 Jordan Andrew, firefighter, Ladder 132 - kateissa
 Joseph Karl, firefighter, Engine 207 - kateissa
 Jovic Anthony - lieutenant, Battalion 47 - kateissa
 Juarbe Jr. Angel, firefighter, Ladder 12 - kateissa
 Judge Mychal, chaplain - kuollut
 Kane Vincent, firefighter, Engine 22 - kateissa
 Kasper Charles, battalion chief, Battalion Soc - kateissa
 Keating Paul, firefighter, Ladder 5 - kateissa
 Kelly Jr. Richard, firefighter, Ladder 11 - kateissa
 Kelly Thomas, firefighter, Ladder 15 - kateissa
 Kelly Thomas, firefighter, Ladder 105 - kateissa
 Kennedy Thomas, firefighter, Ladder 101 - kateissa
 Kerwin Ronald, lieutenant, Squad 288 - kateissa
 Kiefer Michael, firefighter, Ladder 132 - kateissa
 King Jr. Robert, firefighter, Engine 33 - kateissa

Kopytko Scott, firefighter, Ladder 15 - kateissa
 Krukowski William, firefighter, Ladder 21 - kateissa
 Kumpel Kenneth, firefighter, Ladder 25 - kateissa
 Kuveikis Thomas, firefighter, Squad 252 - kateissa
 Laforge David, firefighter, Ladder 20 - kateissa
 Lake William, firefighter, Rescue 2 - kateissa
 Lane Robert, firefighter, Engine 55 - kateissa
 Langone Peter, firefighter, Squad 252 - kateissa
 Larsen Scott, firefighter, Ladder 15 - kateissa
 Leavey Joseph, lieutenant, Ladder 15 - kateissa
 Leavy Neil, firefighter, Engine 217 - kuollut
 Libretti Daniel, firefighter, Rescue 2 - kateissa
 Lillo Carlos, paramedic, EMT 7981 - kateissa
 Linnane Robert, firefighter, Ladder 20 - kateissa
 Lynch Michael, firefighter, Engine 40 - kateissa
 Lynch Michael, firefighter, Ladder 4 - kateissa
 Lyons Patrick, firefighter, Squad 252 - kateissa
 Lyons Michael, firefighter, Squad 41 - kateissa
 Maffeo Joseph, firefighter, Ladder 101 - kateissa
 Mahoney William, firefighter, Rescue 4 - kateissa
 Maloney Joseph, firefighter, Battalion 6 - kuollut
 Marchbanks Jr. Joseph, battalion chief, Battalion 12 - kateissa
 Margiotta Charles, lieutenant, Battalion 22 - kateissa
 Marino Kenneth, firefighter, Rescue 1 - kateissa
 Marshall John, firefighter, Engine 23 - kateissa
 Martin Peter, lieutenant, Rescue 2 - kateissa
 Martini Paul, lieutenant, Engine 201 - kateissa
 Mascali Joseph, firefighter, Tactical Support - kateissa
 Maynard Keithroy, firefighter, Engine 33 - kateissa
 McAleese Brian, firefighter, Engine 226 - kateissa
 McAvoy John, firefighter, Ladder 3 - kateissa
 McCann Thomas, firefighter, Battalion 8 - kateissa
 McGinn William, lieutenant, Squad 18 - kuollut
 McGovern William, battalion chief, Battalion 2 - kuollut
 McHugh Dennis, firefighter, Ladder 13 - kuollut
 McPadden Robert, firefighter, Engine 23 - kateissa
 McShane Terence, firefighter, Ladder 101 - kateissa
 McSweeney Timothy, firefighter, Ladder 3 - kateissa
 McWilliams Martin, firefighter, Engine 22 - kuollut
 McMahan Robert, firefighter, Ladder 20 - kateissa
 Meisenheimer Raymond, firefighter, Rescue 3 - kateissa
 Mendez Charles, firefighter, Ladder 7 - kateissa
 Mercado Steve, firefighter, Engine 40 - kateissa
 Miller Douglas, firefighter, Rescue 5 - kateissa
 Miller Jr. Henry, firefighter, Ladder 105 - kateissa
 Minara Robert, firefighter, Ladder 25 - kateissa
 Mingione Thomas, firefighter, Ladder 132 - kateissa
 Mitchell Paul, lieutenant, Battalion 1 - kateissa
 Modafferi Louis, captain, Rescue 5 - kateissa
 Mojica Dennis, lieutenant, Rescue 1 - kuollut
 Mojica Manuel, firefighter, Squad 18 - kuollut
 Molinaro Carl, firefighter, Ladder 2 - kateissa
 Montesi Michael, firefighter, Rescue 1 - kuollut
 Moody Thomas, captain, Division 1 - kateissa
 Moran John, battalion chief, Battalion 49 - kateissa
 Morello Vincent, firefighter, Ladder 35 - kateissa
 Mozzillo Christopher, firefighter, Engine 55 - kateissa
 Muldowney Jr. Richard, firefighter, Ladder 7 - kateissa

NEW YORK FIREFIGHTERS IN MEMORIAM

Mullan Michael, firefighter, Ladder 12 - kateissa
Mulligan Dennis, firefighter, Ladder 2 - kateissa
Murphy Raymond, lieutenant, Ladder 16 - kuollut
Nagel Robert, lieutenant, Engine 58 - kateissa
Napolitano John, firefighter, Rescue 2 - kateissa
Nelson Peter, firefighter, Rescue 4 - kateissa
Nevins Gerard, firefighter, Rescue 1 - kateissa
O'Callaghan Daniel, lieutenant, Ladder 4 - kateissa
O'Keefe William, captain, Division 15 - kuollut
O'Keefe Patrick, firefighter, Rescue 1 - kuollut
O'Rourke Kevin, firefighter, Rescue 2 - kuollut
Oberg Dennis, firefighter, Ladder 105 - kateissa
Oelschlager Douglas, firefighter, Ladder 15 - kateissa
Ogren Joseph, firefighter, Ladder 3 - kateissa
Ohagan Thomas, lieutenant, Battalion 4 - kateissa
Oitice Samuel, firefighter, Ladder 4 - kateissa
Olsen Eric, firefighter, Ladder 15 - kateissa
Olsen Jeffrey, firefighter, Engine 10 - kateissa
Olson Steven, firefighter, Ladder 3 - kateissa
Otten Michael, firefighter, Ladder 35 - kateissa
Palazzo Jeffrey, firefighter, Rescue 5 - kateissa
Palmer Orio, battalion chief, Battalion 7 - kateissa
Palombo Frank, firefighter, Ladder 105 - kateissa
Pansini Paul, firefighter, Engine 10 - kateissa
Paolillo John, battalion chief, Battalion 11 - kateissa
Pappageorge James, firefighter, Engine 23 - kateissa
Parro Robert, firefighter, Engine 8 - kuollut
Pearsall Durrell, firefighter, Rescue 4 - kateissa
Perry Glenn, lieutenant, Battalion 12 - kateissa
Petti Philip, lieutenant, Battalion 7 - kateissa
Pfeifer Kevin, lieutenant, Engine 33 - kateissa
Phelan Kenneth, lieutenant, Battalion 32 - kateissa
Pickford Christopher, firefighter, Engine 201 - kateissa
Powell Shawn, firefighter, Engine 207 - kateissa
Princiotta Vincent, firefighter, Ladder 7 - kateissa
Prior Kevin, firefighter, Squad 252 - kuollut
Prunty Richard, battalion chief, Battalion 2 - kuollut
Quappe Lincoln, firefighter, Rescue 2 - kuollut
Quilty Michael, lieutenant, Ladder 11 - kuollut
Quinn Ricardo, paramedic, EMT 7990 - kateissa
Ragaglia Leonard, firefighter, Engine 54 - kateissa
Ragusa Michael, firefighter, Engine 279 - kateissa
Rall Edward, firefighter, Rescue 2 - kateissa
Rand Adam, firefighter, Squad 288 - kateissa
Regan Donald, firefighter, Rescue 3 - kateissa
Regan Robert, lieutenant, Ladder 118 - kateissa
Regenhard Christian, firefighter, Ladder 131 - kateissa
Reilly Kevin, firefighter, Engine 207 - kateissa
Richard Vernon, lieutenant, Ladder 7 - kateissa
Riches James, firefighter, Engine 4 - kateissa
Rivelli Jr. Joseph, firefighter, Ladder 25 - kateissa
Roberts Michael, firefighter, Ladder 35 - kateissa
Roberts Michael, firefighter, Engine 214 - kateissa
Rodriguez Anthony, firefighter, Engine 279 - kateissa
Rogan Matthew, firefighter, Ladder 11 - kuollut
Rossomando Nicholas, firefighter, Rescue 5 - kateissa

Ruback Paul, firefighter, Ladder 25 - kateissa
Russell Stephen, firefighter, Engine 55 - kateissa
Russo Michael, lieutenant, Special Op. - kateissa
Ryan Matthew, battalion chief, Battalion 1 - kateissa
Sabella Thomas, firefighter, Ladder 13 - kateissa
Santora Christopher, firefighter, Engine 54 - kateissa
Santore John, firefighter, Ladder 5 - kuollut
Saucedo Gregory, firefighter, Ladder 5 - kateissa
Scauso Dennis, firefighter, Hazmat - kateissa
Schardt John, firefighter, Engine 201 - kateissa
Scheffold Fred, battalion chief, Battalion 12 - kateissa
Schoales Thomas, firefighter, Engine 4 - kateissa
Schrang Gerard, firefighter, Rescue 3 - kuollut
Sikorsky Gregory, firefighter, Squad 41 - kateissa
Siller Stephen, firefighter, Squad 1 - kateissa
Smagala Jr. Stanley, firefighter, Engine 226 - kateissa
Smith Jr. Leon, firefighter, Ladder 118 - kateissa
Smith Kevin, firefighter, Hazmat - kateissa
Spear Jr. Robert, firefighter, Engine 26 - kateissa
Spor Joseph, firefighter, Rescue 3 - kateissa
Stack Lawrence, battalion chief, Battalion 50 - kateissa
Stackpole Timothy, captain, Division 11 - kuollut
Stajk Gregory, firefighter, Ladder 13 - kateissa
Stark Jeffrey, firefighter, Engine 230 - kateissa
Suarez Benjamin, firefighter, Ladder 21 - kateissa
Suhr Daniel, firefighter, Engine 216 - kuollut
Sullivan Christopher, lieutenant, Ladder 111 - kateissa
Sweeney Brian, firefighter, Rescue 1 - kateissa
Tallon Sean, firefighter, Ladder 10 - kateissa
Tarasiewicz Allan, firefighter, Rescue 5 - kateissa
Tegtmeier Paul, firefighter, Engine 4 - kateissa
Tierney John, firefighter, Ladder 9 - kateissa
Tipping 2nd John, firefighter, Ladder 4 - kateissa
Tirado Jr. Hector, firefighter, Engine 23 - kateissa
Vanhine Richard, firefighter, Squad 41 - kateissa
Vega Peter, firefighter, Ladder 118 - kateissa
Veling Lawrence, firefighter, Engine 235 - kateissa
Vigiano II John, firefighter, Ladder 132 - kateissa
Villanueva Sergio, firefighter, Ladder 132 - kateissa
Virgilio Lawrence, firefighter, Squad 18 - kuollut
Wallace Robert, lieutenant, Engine 205 - kateissa
Walz Jeffrey, firefighter, Ladder 9 - kateissa
Warchola Michael, lieutenant, Ladder 5 - kuollut
Waters Patrick, captain, Special Op. - kuollut
Watson Kenneth, firefighter, Engine 214 - kateissa
Weinberg Michael, firefighter, Engine 1 - kuollut
Weiss David, firefighter, Rescue 1 - kateissa
Welty Timothy, firefighter, Squad 288 - kateissa
Whelan Eugene, firefighter, Engine 230 - kateissa
White Edward, firefighter, Engine 230 - kateissa
Whitford Mark, firefighter, Engine 23 - kateissa
Wilkinson Glenn, lieutenant, Engine 238 - kuollut
Williamson John, battalion chief, Battalion 6 - kuollut
Wooley David, captain, Ladder 4 - kateissa
York Raymond, firefighter, Engine 285 - kuollut

5-5-5-5 on kuolonsoitto

- JUHANI KATAJAMÄKI -

LEHTIKUVA

Tämä lehtikuva välittyi miljoonina kopioina lukijoille kautta maapallon. Palomiehet kantavat torniraunion laidalta palokuntansa kenttäpappin isä Mike Judgen.

“**I**stun paloaseman keittiössä kun hälytyskellot soivat. Ensin viisi lyhyttä soittoa, tauko, toiset viisi soittoa, tauko, jälleen viisi, taas tauko ja viimeiset viisi soittoa.

5-5-5-5-soitolla on meille erikoismerkitys: lippu puolitankoon ja sitten kuuntelemaan palolaitoksen radiosanomaa. Päivystyskopissa paloaseman päivystäjä merkitsee signaalin muistiin, siirtyy ulos ja laskee lipun puolitankoon. Sitten hän palaa päivystyspöytänsä ääreen ja valmistautuu kirjoittamaan sanoman päiväkirjaan. Hän on vakavan näköinen ja miettii samaa kuin me muutkin: tunsinkohan minä hänet?

Radio särisee: *Signaali 5-5-5 on viestitetty ja sanoma kuuluu: Palolaitos ilmoittaa syvästi valittaen, että ensimmäisen luokan palomies Edward Tuite on poistunut joukostamme. Tämä tapahtui toimittaessa paloilmoin 583:n antamassa hälytyksessä tänään klo 11.25.*”

Terrorihyökkäyksen ensimmäinen palomiesuhri oli nuori palomies, joka jäi tornista pudonneen ihmisen alle.

Aina kun kuolema kohtaa palomiehen työssään, sisäinen radio välittää tiedon kaikille New Yorkin kymmenille paloasemille. Vietetään hiljainen hetki, lippu lasketaan puolitankoon.

”Keskimäärin kahdeksan palomiestä kuolee palveluksessa vuosittain New Yorkin kaupungissa. Viime vuonna kuoli vain kuusi, enkä halua ajatella kuinka monta kuolee tänä tai ensi vuonna.”

Engine 82

Edellä kirjoitetut ovat poimintoja newyorkilaisen palomiehen Dennis Smithin kirjasta ‘Punainen piruetti’ (WSOY

1973). Kirja on hätkähdyttävä raportti Smithin sammutusyksikkö 82:n (Engine 82) karusta ja vaarallisesta työstä New Yorkin pahamaineisessa Bronxin kaupunginosassa. FDNY:n 55. pataljoonan Interval Avenuen paloaseman neljällä yksiköllä (Engine 82, Engine 85 ja tikasyksiköt Ladder 31 ja Ladder 712) oli kullakin keskimäärin 700 lähtöä kuukaudessa vuonna 1971. Asema oli New Yorkin, ehkä koko maailmankin vilkkain paloasema.

Traagisia yksityiskohtia

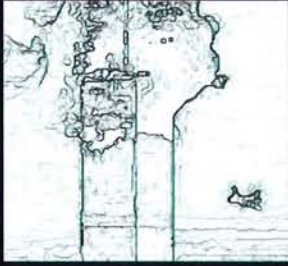
Syyskuun 11. päivän iltana 2001 New Yorkin paloasemat kumisivat tyhjiyttään. Terrorihyökkäys World Trade Centerin kahteen torniin olivat surmanneet tuhansia ihmisiä. Heidän joukossaan sortuneiden rakennusten alle menehtyi yli 300 pelastus- ja sammutustehtäviin rientänyttä palomiestä ja sairaankuljettajaa. Kuolonsoit-

toja olivat asemilla kuulemassa vain ne miehistöt, jotka olivat valmiudessa päällekkäisten tulipalojen tai onnettomuuksien varalta.

WTC:n ensimmäinen palomiesuhri oli palomies, joka sai surmansa tornista hypänneen tai pudonneen naisen alle. Isä Mike, palokunnan kenttäpappi Mychal Judge, riisui kypäränsä ja kumartui antamaan kuolleelle palomiehelle viimeisen voitelun. Samalla alkoi sortua eteläinen torni (se jota päin jälkimmäinen lentokone syöksyi). Yksi ensimmäisistä rakennusromun kappaleista osui kohtalokkain seurauksin pastoriin.

Myös hänen vierellään ollut New Yorkin palolautakunnan varapuheenjohtaja (1st Deputy Commissioner) Bill Freehan sai kuolettavan iskun.

Ensimmäisten kuolonuhrien joukossa oli myös New Yorkin palopäällikkö Pete Ganci.

TERRORI-ISKU

Koko maailmaa kuohutti syyskuussa tapahtunut World Trade Centerin tornitalojen sortuminen Manhattanilla, New Yorkissa. Torneihin ohjattiin kaksi suihkumatkustajakonetta. Mikään rakennus ei kestä suurten lentokoneiden iskukuormaa. Ohessa omia havaintoja onnettomuudesta.

DI MARKKU AARNIO

LEHTIKUVA

Miksi WTC:n tornitalot sortuivat?

Miksi jälkimmäinen torni sortui ensin?

Ihmettelin aluksi, miksi torni, johon lentokone osui 18 minuuttia myöhemmin, sortui ensin. Loppujen lopuksi niinhän siinä piti loogisesti ajatellen tapahtuakin. Kone osui täsmälleen kerrosten väliin siten, että koko tuo kerros "leikkaantui" pois. Kuvista näkyy, kuinka koneen nokka jopa näytti työnnyvän ulos rakennuksen toiselta puolelta. Jäljelle jäivät kerroksen kantavat rakenteet pahoin heikentyneinä.

Tulipalo lämmitti kerrokseen jäljelle jääneet kantavat teräsrakenteet siten, että ne menettivät lujuutensa. Kun kone vielä oli osunut suunnilleen puoleenväliin tornia, niin tuohon osuma-

kerrokseen kohdistui puolen pilvenpiirtäjän paino. Näin seurauksena oli väistämättä rakennuksen sortuminen jatkuvana sortumana.

Lisäksi sortuman alkusyynä saattoi olla vain tornin toisen laidan kantavien rakenteiden lujuuden menetys, joka aiheuttaa vaarallisen epäkeskisen kuormituksen muille kantaville rakenteille.

Tuo kerroksen häviäminen välistä katkoi myös kaikki sammutuslaitteiden kaapelit ja johdot. Näin laitteilla ei ollut toivoakaan toimia suunnitellusti. On myös mahdollista, että rakennuksessa ei ollut lainkaan sammutuslaitteistoa. Pidän sitä kuitenkin epätodennäköisenä. Torneissa oli todennäköisesti sammutusvesisäiliöt katolla,

kuten lähes kaikissa New Yorkin pilvenpiirtäjissä. Lisäksi järjestelmää oli todennäköisesti täydennetty täyttöpumpuilla, jotka johtivat säiliöön vettä maanpinnalta kerroksissa sijaitsevien välipumppuasemien kautta. Kun kerros välistä katoaa, ei pumppaus onnistu.

Samoin sprinklerisuuttimet tuhoutuivat räjähdyspaineesta kerroksesta, jolloin katon säiliöiden vesi ei kohdistunut oikeaan paikkaan. Tornista pelastautuneiden haastatteluista ilmeni muun muassa, että porrashuoneiden kautta tuli vettä alas. No, tulipalohan ei ollut siellä.

Jälkimmäisenä sortuneessa tornissa lentokone osui todennäköisesti välipohjan kohdalle. Kuvista näkyy, kuinka suuri osa

räjähdysvaikutuksesta purkautui ulkoilmaan. Lisäksi alkuvaiheen uutislähetysten selostusten mukaan vain osa koneesta tunkeutui rakennuksen sisälle. Näin kantavat rakenteet säilyivät ehjempinä kuin jälkimmäisessä törmäyksessä. Lisäksi kone osui rakennuksen yläosaan jolloin tuon osumakerroksen kantaville rakenteille kohdistui huomattavasti vähäisempi paino.

Toinen torni sortui kuitenkin myöhemmin todennäköisesti viereisen rakennuksen sortumasta tulleiden sysäyskuormien sekä tulipalon aiheuttamien vaurioiden yhteisvaikutuksesta johtuen.

Tuollainen lentokoneen osuminen juuri oikeaan paikkaan on enemmän sattuma kuin oh-

jaajan taitoa. Lentokoneen ohjaaminen noin tarkasti sekä korkeus- että sivusuunnassa on melkein mahdotonta. Jos kone olisi osunut täsmälleen vaakatasossa välipohjien väliin, niin rakennus olisi todennäköisesti sortunut jo aikaisemmin. Nyt lentokone oli hie- man kallistuneena ja sen siivet leikkautuivat irti. ”Hyvin” jälkimmäinen kone kuitenkin koh- teeseensa osui.

Sammutustyöt

Sammutustyön kannalta on ihan sama onko helikoptereita käytettävissä vai ei. Ne eivät ehdi paikalle muutamassa kymmenessä minuutissa.

USA:ssa ja jopa New Yorkin osavaltiossa on kyllä sammutuslentokoneita ja -helikoptereita muun muassa metsäpalo- jen varalle, mutta sortumiset tapahtuivat niin nopeasti, että sammutuslentokoneita ei ollut käytettävissä. Lisäksi koko poliisin ja palokunnan pääasiallinen toiminta kohdistui var- maankin ihmisten pelastami- seen, ei sammuttamiseen. Sam- mutusjärjestelmien toiminnas- ta mainitsinkin jo edellä.

Rakennus olisi kyllä pystyt- ty suunnittelemaan siten, että sen sammutus olisi perustunut helikoptereihin. Näin suunnit- teluarvona olisi ollut sammu- tuksen aloittaminen helikopte- rilla 10 minuutin kuluttua tuli- palosta. Toisaalta en usko, että edes USA:ssa on varaa pitää helikopteria miehittettynä 24 tuntia vuorokaudessa pelkäs- tään pilvenpiirtäjäpalon takia. Entä kuka muistaa tulevaisuu- dessa, että helikopterijärjestel- mää ei saa säästötoimien takia lakkauttaa niin kauan kun pil- venpiirtäjiä on pystyssä?

Tilanne on sama, jos raken- nuksen palomitoitus perustuu paloaseman sijaintiin. Tällais- ta paloasemaa ei saa siirtää il- man erikoisselvitystä ja sitä ei saa muuttaa sopimuspalokun- nan asemaksi, mikäli suunnit-

telun pohjana olevat toiminta- valmiusajat muuttuisivat. Tor- nien suurin mahdollinen vahin- ko (EML) on niin suuri, että sammutustaktiikkaa tai -järjes- telmiä olisi tuskin kannattanut jättää muistitiedon varaan.

Ihmetystä herättää, että palo- päällikkö ja hänen sijaisensa kuolivat onnettomuudessa. Heidän olisi luullut tietävän, etteivät perusta johtopaikkaa liian lähelle rakennusta (jenkki- normin mukaan 50-70 m). Ainoa järkevä seli- titys voisi olla, ettei kukaan saattanut ku- vitella tornien todella sortu- van. Toisaalta suomalaisen käytännön mukaan sortuma- alue ulottuu 1/3:n päähän ra- kennuksen korkeudesta. Näin tuo jenkkien varomääräyksen ulottuma on varsin lyhyt. Jos taas tilannetta tarkastellaan ris- kienhallinnan kannalta, niin nyrkkisääntönä pitäisi varo- etäisyys rakennuksen ympäril- lä ulottua rakennuksen korkeu- den verran sivuille päin.

Sammutusvesisuihkujen suuntaaminen viereisistä ra- kennuksista on hyvä ajatus. Rakennuksethan sijaitsivat vain kadun leveyden etäisyydellä toisistaan. Vesisuihkujen ulottuma korkeussuunnassa voi jäädä vajavaiseksi, mutta rakenteille saattaa riittää niiden jäädyttäminen vedellä. Teräs- rakenteiden jäädytys alakaut- ta olisi saattanut auttaa. Näin siksi, että teräs on erinomainen johde. Toisaalta lentokoneiden osumakohdat olivat kaukana viereisten pilvenpiirtäjien hui- puista, joten vesisuihkun oikea kohdistaminen olisi saattanut olla mahdotonta.

Minua on jäänyt vaivaamaan...

...miksi Pentagonin ohjus- puolustusjärjestelmä ei reagoi- nut? Kun lähes julkinen tieto on, että Valkoisessa talossa on ohjuspuolustus, niin luulisi Pentagonistakin sellaisen löy- tyvän. Reagointiaikaakin luuli- si olevan riittävästi, kun kone tuli ikkunoista sisään torniin osuneita koneita myöhemmin. Tuosta Valkoisen talon ohjus- puolustuksesta on puhuttu niin usein, että uskon siihen.

Suojaus asennettiin muis- taakseni kymmenisen vuotta sitten, kun eräs pienkone oli yrittänyt ensin päästä presi-

dentin puheille. Ollessani Wa- shingtonissa Maailmanpankin työpaikkahaastattelussa vuon- na 1993 Valkoisen talon naapu- rissa, eräs haastattelija mainitsi ohjuspuolustuksesta ihan noin sivumennen. Ehkäpä ohjukset ovatkin Stingereitä, jotka lau- kaistaan olalta, mutta tuolloin reagointiaika pitenee verrattu- na kiinteisiin ohjuslaukaisu- alustoihin.

Ehkäpä Pentagon luotti omi- en ilmavoimiensa suojausky- kyyn ja ohjus- järjestelmää ei suojana sen takia ollut- kaan.

U S A : s s a onnettomuu- den aiheutta- mat reaktiot olivat voimakkaita. Ne poikkesivat meillä totutuista, mutta olivat tyypillisiä jen- kikkulttuurille. Tavalliset ihmiset ilmaisivat avoimesti surunsa ja osanottonsa. USA:ssa suru ja ilo osataan ilmaista. Verenluo- vuttajia oli saatavilla jopa enem- män kuin luovutusposteissa pystyttiin käsittelemään. Kaik- ki halusivat auttaa tavalla tai toisella.

Muistan aikanaan vuonna 1992, kun minulla oli mahdoli- suus vieraila Floridassa pyör- remyrskyn jäljiltä. Tilannetta johtaneen armeijan everstin mukaan heidän suurin ongel- mansa oli avustajien hallitseminen. Auttajia oli liikaakin ja he suorastaan kiistelivät keske- nään parhaista avustustavoista ja -paikoista. Tällaista käyt- täytymistä en ole Suomessa havainnut pienissäkään onnet- tomuuksissa.

Tapasin tuolloin Floridassa myös palomiehen, joka oli heti pyörremyrskyn jälkeen ilmoit- tanut palopäällikölleen lähte- väänsä avustustoimiin. Hän mat- kustui vapaaehtoisesti puolen mantereen halki vain saadak- seen auttaa. Pelastuslaitoksel- taan hän sai vain normaalin pal- kan onnettomuuden avustus- toimien ajalta. Mitään ylimää- räisiä korvauksia niistä lukui- sista ylityötunneista, jotka hän avustaessaan teki, ei maksettu penniäkään.

Kukapa Suomessa tekisi töitä korvauksetta, vain auttamisen ilosta? New Yorkissa ihmiset osoittivat avoimesti julkisuu- dessa suosiotaan pelastajille näiden poistuessa onnetto- muuspaikalta. Tästä tullaankin mielestäni alamme ainoaan to- della motivoivaan tekijään: mui- den auttamisen iloon. Olen itse

puhunut jopa hulluudesta tai pakkomielleestä tämän osalta. Mikä olisikaan ylväämpi tapa tehdä työtä kuin uhrata aikansa muiden auttamiseen? Tämä on- kin alamme rekrytoinnin ainoa todellinen etu. Elintason nous- tessa nuoret yhä useammin ha- luavat tehdä työtä muunkin kuin rahan vuoksi.

Torneihin osui kaksi jumboje- tiä. Niinhän julkisuudessa il- moitettiin. Tosin koneiden luo- kittelu jumboiksi on harhaan- johtavaa. Boeing 757 on varsin pieni verrattuna siihen oikeaan jumboon eli Boeing 747:aan. Toinen kone Boeing 767 oli kyl- lä isompi, mutta sekään ei ole jumbo. Niin tai näin, on kumpi- kin konetyyppi tarpeeksi iso aiheuttaakseen riittävästi tu- hoja ja rakennusten sortumisen.

Mitään rakennusta ei ole mis- sään päin maailmaa suunniteltu kestävästi jumbojetin törmäys- tä, eikä näin tulla tulevaisuu- dessakaan menettelemään. Saamani tiedon mukaan USA: ssa on tapahtunut lentokonei- den törmäyksiä pilvenpiirtäjiin jo toisen maailmansodan aikoi- hin. Näin törmäyksen kestä- vyyden mitoittaminen raken- nuksiin olisi ollut tarkoituksen- mukaista jo 70-luvulla.

WTC:n rakentamisaikoihin sijoittuu myös sen oikean jum- bon eli Boeing 747:n käyttöön- otto. Jos rakennuksia suunnit- teltiin silloin lentokoneen kes- täviksi, niin mitoitussuhteena on käytetty todennäköisesti pienkonetta - ei suurikokoista nykyaikaista matkustajakonet- ta, jumbosta puhumattakaan.

Lopuksi

Tornien sortuminen on loogi- sesti ajatellen ymmärrettävää. Enemmänkin ihmettelen sitä, että onnettomuuden tuhot jäi- vät noinkin pieniksi ja että vie- reiset rakennukset näyttävät selvinneen sortumista varsin vähäisin vaurioin. Onnetto- muuden jälkeenhän havaittiin sortuneiden tornien ympärillä olevien pilvenpiirtäjien sortu- misvaara.

Yleinen mielipide siitä, että ei USA:ssa voi mitään tällaista sattua, lienee tärkein syy sii- hen, miksi näin pääsi tapahtu- maan. Totuuden onnettomuu- desta ja sen tapahtumista kuu- lemme varmaan vielä moneen kertaan, kunhan virallinen on- nettomuustutkinta valmistuu. Samalla täsmentyvät tässäkin artikkelissa esitetyt asiat.

PT

Pilvenpiirtäjään on törmätty ennenkin

World Trade Centeriin kohdistunut terrorihyökkäys ei ollut ensimmäinen kerta, kun lentokone törmää pilvenpiirtäjään. 56 vuotta sitten vauriot jäivät huomattavan paljon vähäisemmiksi.

Heinäkuun 28. vuonna 1945. Toinen maailmansota on päättynyt muutama kuukausi sitten. Sodassa yli sata taistelulentoa menestyksekkäästi suorittanut Yhdysvaltojen Ilmavoimien everstiluutnantti **William F. Smith Jr.** tarttuu aseistamattoman pommikoneen B 25:n ohjaimiin.

Edessä on rutiinilento Massachusettsin Bedfordista Newarkin New Jerseyhin. Tarkoituksena on noutaa eräs Ilmavoimien upseeri ja lennättää hänet South Dakotaan.

Erittäin sakea sumu

Kun Smith koneineen lähestyy New Yorkia, paikallinen ilmaliikenteen tarkkailija kehottaa radiolla häntä laskeutumaan Queensin lentokentälle, joka nykyään tunnetaan LaGuardiana. Manhattanin yli on tarkkailijan mukaan liian vaarallista lentää, koska kaupunki on peittynyt erittäin sakeaan sumuun.

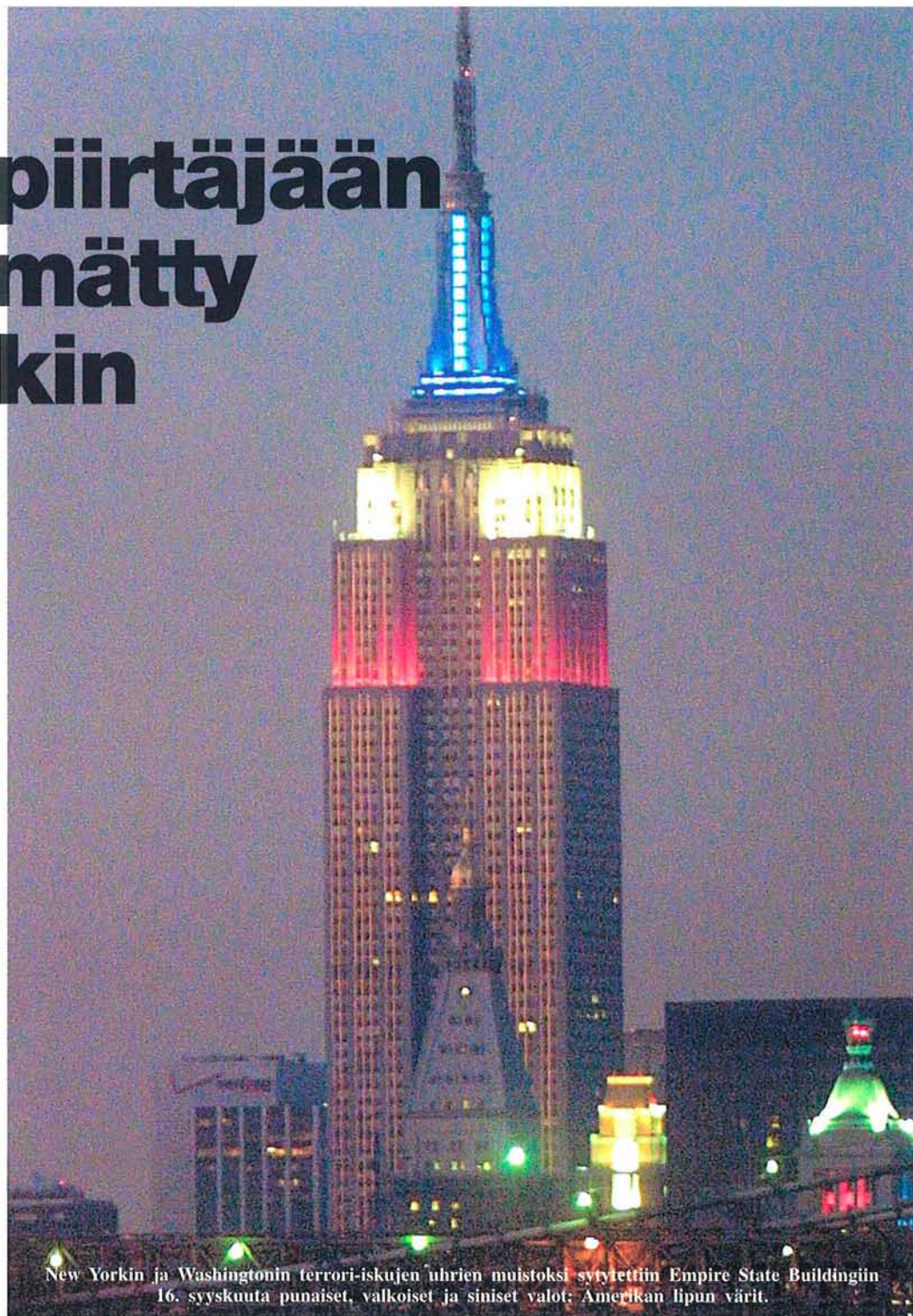
Kokenut lentäjä Smith kuitenkin uskoo pystyvänsä lentämään turvallisesti sumun läpi alkuperäiseen kohteeseen Newarkiin, joka sijaitsee toisella puolella Manhattania kuin Queens. Hän pyytää luvan jatkaa lentoaan, ja saa sen.

Viimeinen ilmaliikenteen tarkkailijan Smithille välittämä tieto kuuluu:

- Tällä hetkellä en näe Empire State Buildingin huippua.

Pujottelua pilvenpiirtäjien keskellä

Jonkin aikaa kaiken peittävässä sumussa lennettyään Smith menettää suuntavaistonsa. Ilmailumääräysten mukaan

New Yorkin ja Washingtonin terrori-iskujen uhrien muistoksi sytytettiin Empire State Buildingiin 16. syyskuuta punaiset, valkoiset ja siniset valot: Amerikan lipun värit.

Manhattanin yllä pitäisi lentää vähintään 600 metrin korkeudessa, mutta Smith laskeutuu huomattavasti rajan alapuolelle selvittääkseen, mikä hänen sijaintinsa on. Hän ei ymmärrä rikkovansa määräyksiä, sillä hän luulee lentävänsä jossakin Manhattanin länsipuolella.

Pian Smith näkeekin maan. Hän huomaa lentävänsä keskellä Manhattania. Alkaa pujottelu pilvenpiirtäjien keskellä. Rakennuksia väistellään Smith ajautuu linjalle, joka johtaa suoraan kohti Empire State Buildingiä.

Smith huomaa kohtalokkaan virheensä - mutta liian myöhään. Viimeisenä tekonaan hän yrittää saada koneen nouse-

maan pilvenpiirtäjän yli, mutta seinä tulee vastaan liian nopeasti.

Noin kello 9.40 aamulla pommikone B 25 törmää silloiseen maailman korkeimpaan rakennukseen. Isku osuu Empire State Buildingin kerroksen numero 79 kohdalle.

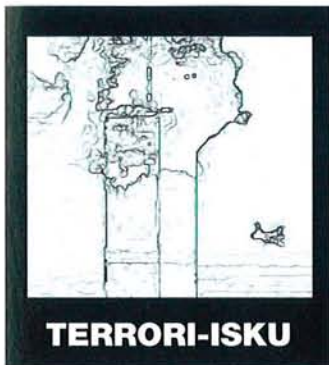
Porrashuoneet tulussa

Rakennuksen vauriot ovat mittavat. B 52 repii pilvenpiirtäjän seinään 5,5 metriä leveän ja 6 metriä korkean aukon. Yksi koneen moottoreista jyrää koko kerroksen läpi ja tipahtaa viereisen rakennuksen katolle. Iskun vaikutuksesta ikkunoita hajoo

ja lasia putoilee alas kadulle. Pommikoneen polttoainetankit räjähtävät törmäyksessä. Lähes koko 79. kerros leimahtaa tuleen. Liekit iskevät porrashuoneita pitkin alaspäin aina kerrokseen 75 asti.

Onnettomuudessa kuolee 14 ihmistä. 11 menehtyneistä on rakennuksen sisällä olleita työntekijöitä, joista osa kuolee välittömästi työpöytänsä ääreen, osa liekkejä paetessaan. Muut kolme kuollutta ovat lentokoneen miehistöä: Smith ja kaksi muuta henkilöä. Loukkaantuneita on yhteensä 26.

Onni onnettomuudessa on se, että törmäys tapahtuu lauantaina, jolloin rakennuksessa on vain 1500 ihmistä. Tavallise-

na arkipäivänä ihmisiä olisi ollut 10 - 15 000.

Ihmelastuminen

Empire State Buildingistä poistuvat ihmiset joutuvat kävelemään yli 70 kerrosta alas kadulle pitkin pimenneitä porraskäytäviä. Pالمیehet eivät tiedä, että koneen toinen moottori on pudonnut yhteen hissi-kuiluun. He käyttävät hissejä vaikeasti loukkaantuneiden potilaiden alas kuljettamiseen.

Eräs tällainen henkilö on **Betty Lou Oliver**. Ensiavun jälkeen hänet siirretään hissiin, jonka pitäisi kuljettaa potilas alhaalla odottavien ambulanssien luokse. Kun hissien ovet sulkeutuvat, palomiehet kuulevat aseiden laukeamista muistuttavan pauksen. Räjähdyksessä heikentyneet hissikaapelit ovat katkenneet. Hissi putoaa rakennuksen kellariin.

Palomiesten täytyy leikata murskaantuneeseen hissikoriin aukko, jotta he saavat Betty Loun ulos. Yllätys on melkoinen, kun nainen on edelleen hengissä.

Hissin putoamista olivat hidastaneet korin ulkopuolella roikkuneet kaapelit. Hissikuilu oli lisäksi niin ahdas, että ilma pakkautui putoavan hissien alle tiiviisti ja synnytti vastapaineen, joka jarrutti pudotusta merkittävästi.

Miljoonan dollarin vahinko

Empire State Buildingin kerrosten 78 ja 79 korjaaminen kesti kolme kuukautta. Vahinkojen suuruus oli noin miljoona dollaria. Rakennus seisoo vielä tänäkin päivänä tukevasti paikallaan. World Trade Centerin tornien sorruttua 381 metriä korkea Empire State Building on maailman seitsemänneksi korkein rakennus.

Amerikankävijä Hannu Willman: Terrorismin uhka tiedostettiin hyvin

Espoon aluepelastuslaitoksen vuoromestari Hannu Willman pitää käsissään opintomatkalta hankkimaansa New Yorkin palolaitoksen kypärää, johon hän sai SOC-laatan erikoisoperaatioiden osaston päälliköltä Raymond Downeylta. Downey oli ensimmäisiä WTC:n raunioihin menehtyneitä palomiesuhreja.

- RISTO K. JÄRVINEN -

Hannu Willman oli vapaa-vuorolla, kun kuuli terrori-iskuista New Yorkiin ja Washingtoniin. Kuten miljoonat muut, hän seurasi tapahtumien kehitystä suorana lähtöksenä televisiosta.

Kummankin kaupungin palolaitokseen tutustunut Willman tiesi heti, kun näki World Trade Centerin tornien sortuvan, että nyt kävi kollegoille huonosti. Sitä, kuinka huonosti palomiehille lopulta kävi, ei Willman osannut arvata vielä seuraavana yönäkään kirjoittaessaan sisäasianministeriön pelastusosastolle tietoja New Yorkin palolaitoksesta. Yöllä Willman arveli, että kuolleita palomiehiä saattaa olla "jopa kymmeniä".

Seuraavaan työvuoron alussa hänen käteensä iskettiin Internetistä printattu uutinen, jossa kerrottiin palomiesuhreja olevan satoja. Raymond Downeyn nimi oli ensimmäisten löydettyjen uhrien joukossa.

Hätäkeskus piilossa terrorismin takia

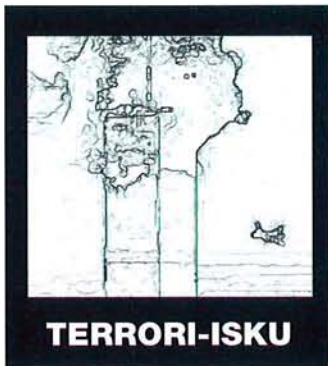
Hannu Willmanin palomestarikollega **Raimo Rasijeff** asui 90-luvun lopussa kolme vuotta Yhdysvalloissa. Eräillä paloalan messuilla Rasijeff tapasi Raymond Downeyn, joka toivotti Rasijeffin tervetulleeksi harjoittelemaan erikoisoperaatioiden osastoonsa New Yorkiin. Vuonna 1998 Rasijeff ja

Willman toteuttivat matkan, jonka aikana he tutustuivat sekä Washingtonin että New Yorkin palolaitoksiin.

Matkaraportissaan (Pelastustieto 2/1999) Willman mainitsee Washingtonin kuuluisimmiksi virastokohteiksi muun muassa FBI:n, CIA:n ja Pentagonin, johon yksi lentokoneella tehty terroriuhka kolmisen vuotta myöhemmin kohdistui.

Willman ja Rasijeff tutustuivat pääkaupungissa erityisesti paloasemaan 16, joka hälytetään ensimmäisenä Valkoiseen taloon. Palomestarin toimiston seinällä he näkivät Valkoisen talon operaatiosuunnitelmapiirroksen, josta he saivat ottaa valokuvan, "koska eivät olleet

Lähde: Elevator World 3/01/96

TERRORI-ISKU

kotoisin Irakista”.

New Yorkissa oli Raymond Downey laatinut suomalaisille vierailleen neljäksi päiväksi ja yöksi niin tiukan ohjelman, ettei sinä aikana juuri enempää voi alan asioita kokea ja nähdä. Ohjelmaan kuului muun muassa tutustuminen Manhattanin hätäkeskukseen. Matkaraportissaan Willman kirjoittaa aiheesta seuraavasti:

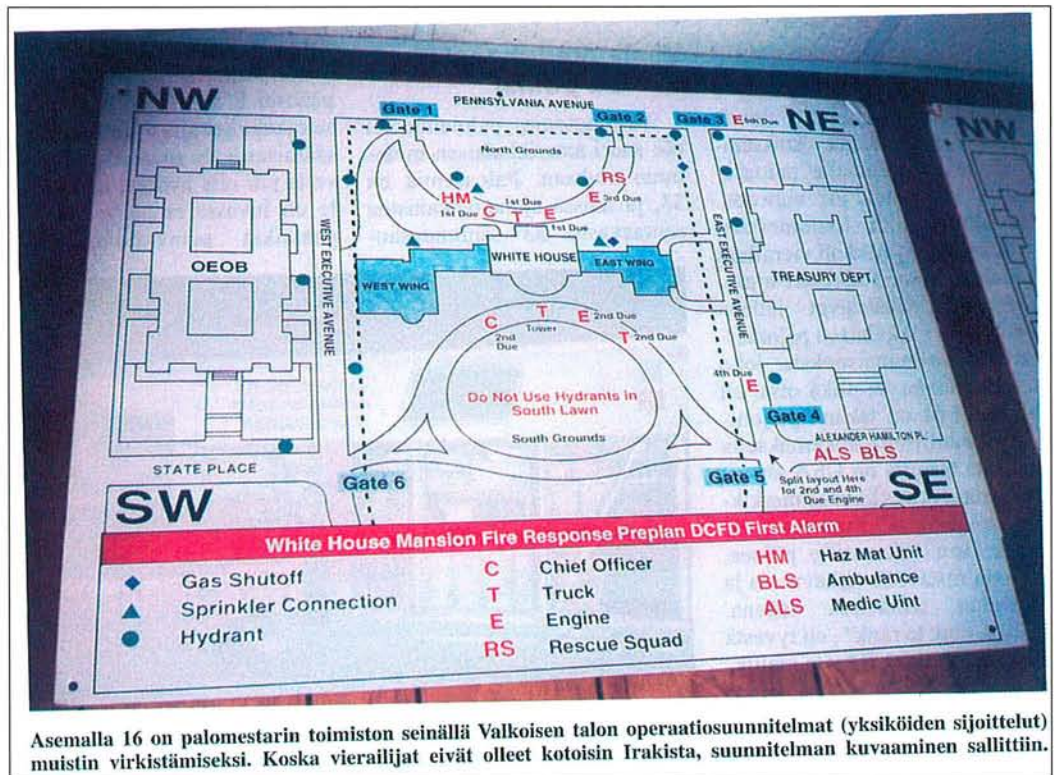
“Ilmeisesti asukasluvusta johtuen kaupungissa on viisi hätäkeskusta; jokaisella kaupunginosalla omansa. Saimme tutustua Manhattanin hätäkeskukseen, joka sijaitsee Central Parkissa.”

“Hätäkeskus sijaitsee erään Keskuspuiston poikkikadun varrella. Ulkoapäin paikkaa on erittäin vaikeaa havaita, vain punaiseksi maalattu teräsovi saattaisi viitata palokuntaan. Syynä piiloutumiseen on terrorismin uhka, joka otetaan todesta New Yorkin palolaitoksella. Myös palolaitoksen tai yleensäkin kaupungin turvallisuusorganisaation eri osat saattavat olla iskun kohteina, ja niihin varautuminen näkyikin mm. toiminnan jatkuvuuden kannalta herkkien hätäkeskusten naamiointina.”

“Suuri päällikkö”

Willman tapasi Downeyn uudestaan pari vuotta myöhemmin Indianapolisissa palolaitosten kouluttajakonferenssissa (Pelastustieto 5/2001). Willmanin kysellessä mahdollisuutta vierailta heti konferenssin jälkeen taas New Yorkin SOC:ssa Downey järjesti asian (Pelastustieto 6/2001).

- Downey oli “suuri päällikkö”. Hän saattoi työskennellä paloasemalla vapaa-aikanaanakin. Toimistossaan hänellä oli mappihyllyn takana pieni maalausoppi, jota hän kutsui toiseksi kodikseen, Willman kertoo ja kiittelee, että “Ray” jaksoi olla aina kiinnostunut vierailtaan ja heidän voinnistaan.

Asemalla 16 on palomestarin toimiston seinällä Valkoisen talon operaatiosuunnitelmat (yksiköiden sijoittelut) muistin virkistämiseksi. Koska vierailijat eivät olleet kotoisin Irakista, suunnitelman kuvaaminen sallittiin.

Yksi terroristien kaappaamista lentokoneista kaarteli myös Valkoisen talon tienoilla. Tätä kolme vuotta sitten napattua ja Pelastustiedossa 2/99 julkaistua kuvaa ei Hannu Willmanin annettaisi varmastiakaan enää ottaa.

Pilvenpiirtäjälalojen sammutustaktiikka

Willman ja Rasijeff perehtyivät korkeiden rakennusten sammutustaktiikkaan jo opintomatalla Los Angelesiin 1996.

- Pilvenpiirtäjien paloissa operoidaan tietyn taktiikan mukaan. Yleensä yksiköitä ei pysäköidä 50-70 metriä lähemmäksi palavaa rakennusta turvallisuussyistä. Vaarana ovat ylhäältä putoilevat, giljotiinintervät ikkunalasit ja muut raken-

teet. Pilvenpiirtäjien sisään hyökätään, mikäli se on mahdollista, viereisen rakennuksen kellarikäytävien kautta, Willman selittää.

- Aulaan perustetaan ensimmäinen kaista, lobby. Toinen kaista, staging level, perustetaan paikkaan, joka sijaitsee palokerroksesta muutama kerros alaspäin. Toiselle kaistalle kootaan letkua, raivausvälineitä, hengitysilmapulloja, köysiä, ensihoitovälineitä ja niin edespäin. Vasta tältä tasolta aloite-

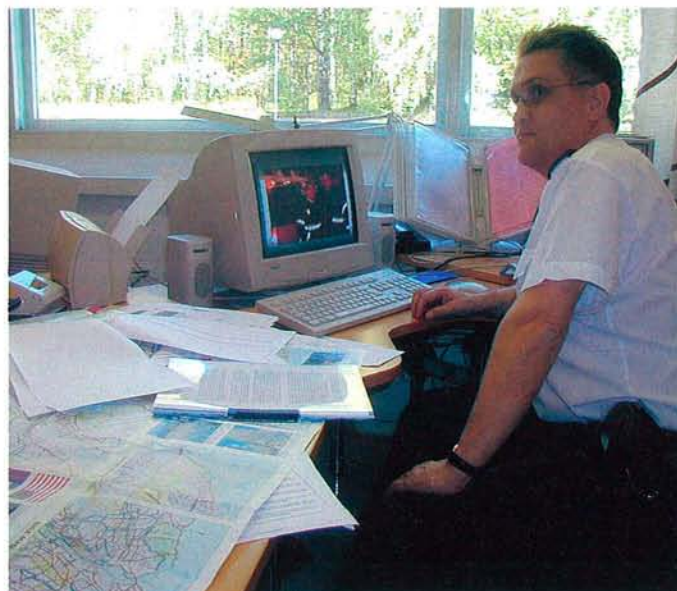
taan hyökkäys varsinaisiin palokerroksiin. Vesi otetaan kuivanusuputkien ulosotoista.

Willman kertoo, että letkut viedään ylös pääosin mukana kantaen. Hissiiä ei käytetä, mikäli palokerroksen alapuolelle ei pääty erillistä niin sanottua huoltohissikuilua; riskiä ajaa hissillä palokerrokseen ei yleensä oteta.

Sisään palokerrokseen hyökätään kolmannen kaistan ryhmässä, joita kutsutaan nimellä strike teams. Mikäli mahdollista, palo yritetään motittaa kahdelta suunnalta. Helikoptereita käytetään lähinnä tarkkailussa. Näin saadaan mahdollisimman nopeasti tietoa palon etenemisestä kerroksissa.

Willman ei lähdä arvostelemaan maailman kokeneimman palolaitoksen taktiikkaa, vaikka World Trade Centerissä kävi huonosti. Hänen mielestään on turha spekuloida sillä, olivatko ratkaisut oikeita vai vääriä - ainakaan täällä päin maailmaa. Kukaan ei yksinkertaisesti voinut tietää, että tornit tulevat sortumaan - ainakaan niin nopeasti.

- Maailmassa ei ole yhtään palolaitosta, jonka resurssit olisivat riittävät WTC-luokan onnettomuuden hoitamiseen. Eikä tällaista voi harjoitella missään simulaattorissa.

Jos Hannu Willman olisi ollut terrori-iskun aikaan harjoittelemassa New Yorkin SOC:ssä, olisi hän seissyt WTC:n sortuessa Raymond Downeyn johtopöydän luona, ja ollut kenties vaarassa itsekkin.

TIETOJA NEW YORKIN PALOLAITOKSESTA

Operatiivisen tason organisaatorakenne

- 9 divisioonaa, joissa 50 pataljoonaa
- Lisäksi erillinen meridivisioona (3 isompaa alusta: Manhattan, Brooklyn, Staten Island)
- 225 paloasemaa
- 51 erikoisyksikköä
- Vuorovahvuus noin 3 000
- 1 Citywide Tour Commander (=päivystävä päällikkö) koko kaupungin alueella; hänellä on ylin operatiivinen johtovastuu

Henkilöstö

- 11 495 virkapukuista palomiestä ja päällystä/ -alipäällystöviranhaltijaa
- 2 677 EMT- tai Paramedic -tasoista sairaankuljettajaa
- 417 palonehkäisyviranhaltijaa
- 1 741 hallintohenkilöstöön kuuluvaa (mm. korjaamo/huoltohenkilöstö, hälytyspäivystäjät, tekniikkahenkilöstö ja siviilipukainen toimistohenkilöstö)
- Henkilöstöä yhteensä 16 330

Special Operations Command

Erikoisoperaatioiden osasto, erikoispataljoona = SOC. Sijaitsee Manhattanin ja Brooklynin välissä, Roosevelt-saarella. Etäisyys WTC:n rakennuksiin 7-8 km. Osaston päällikkönä toiminut Battalion Chief Raymond Downey menehtyi WTC-onnettomuudessa. Osaston P3:lla (Special Operations Battalion Chief on-duty, SOB), on hälytyksiä vuodessa noin tuhat. Osaston yksiköitä ovat mm. TSU 1 & 2 (Tactical Support Unit), Decon Utility (Haz Mat -Support Unit), Scuba Support (sukeltajien tukiyksikkö; sukeltajat Rescue-yksiköissä).

Muita Special Operations -yksiköitä: Decontamination Unit, 2 kpl (L-15 & S.O.C), Health Services (Oxygen Therapy Unit and Mobile Medical Unit/L20), Satellite, 6 kpl (lisävesihuolto/suurlämpimittainen runkojohto, High-Rise Unit 1 & 2, (pilvenpiirtäjäpalo/erikoisyksikkö), Squad Units, 7 kpl (mm. pilvenpiirtäjäoperaatioita varten), Rescue 1-5 (raivaus/pelastusautot), Structural Collapse Utility Unit (rakennussortumiin erikoistunut yksikkö; yhdessä Rescue 3:n kanssa operoiva, sijoitettu Bronxiin).

Kullakin raivausautolla on perustehtävien lisäksi oma erityistehävä; mm. vesisukellus, vaaralliset aineet, liikenneonnettomuudet, pilvenpiirtäjät, rakennussortumat.

Sammutus- ja pelastusyksiköt (ns. perusyksiköt)

Kaupunginosa	Sammutusautot (Engines)	Tikasautot (Ladders)
Manhattan	43	32
Brooklyn	54	31
Bronx	32	27
Queens	51	33
Staten Island	30	20
YHTEENSÄ	210	143

Lisäksi erikoisyksiköitä on kaupungissa yhteensä yli 50. Johtoyksiköitä päivystää 60 kpl (1 päivystävä päällikkö, 9 divisioonan päällikköä (kullakin vastuulla 4-7 pataljoonaa) ja 50 palomestaria/työvuoro, kullakin palomestariilla 4-5 paloasemaa johdettavanaan. Koko kaupungissa siis kaikkiaan noin 470 yksikköä (ajoneuvoa) miehittettynä ympäri vuorokauden.

Johtamisjärjestelyt

Johtaminen perustuu nykyaikaiseen ICS (Incident Command System) -järjestelmään. Palomestarin rooli tilanteessa on usein kaistanjohtaja, hän toimii jopa sisällä sammutusjoukkojen kanssa. Yleisjohtajana ulkona toimii divisioonan päällikkö (apulais-palopäällikkö-taso). Suuremmissa tilanteissa hän luovuttaa johtovastuun päivystävälle päällikölle (Citywide Tour Commander). Erikoisyksiköiden osalta operaatiota johtaa Special Operations Battalion Chief, joka on ainoa yksikkö em. päivystävän päällikön ohella, joka operoi koko kaupungin alueella.

Palolaitoksen sairaankuljetusyksiköt

Kaupunginosa	BLS (Basic Life Support)	ALS (Advanced Life Support)
Manhattan	44	21
Brooklyn	62	26
Bronx	46	17
Queens	37	25
Staten Island	9	6
YHTEENSÄ	198	95

Lisäksi lääkintädivisioonilla (EMS-Divisions) on omat päivystävät vuoromestarit ja lääkintäesimiehet.

Manhattan

Manhattan on noin 24 km pitkä saari, ja sen rakennuskanta on pääosin ns. "high rise" -taloja eli pilvenpiirtäjiä. Saarella on paljon liike-, ja viihde-elämän keskeisiä rakennuksia. Eteläinen Manhattan erityisesti on pilvenpiirtäjien täyttämä. Manhattanilla paloyksiköitä on 75 + erikoisyksiköt ja johtoyksiköt, ambulansseja FDNY:llä 65 kpl. Lisäksi on lukuisia yksityisiä ja sairaaloiden ambulansseja. Sairaaloita Manhattanilla ja sen välittömässä läheisyydessä on 9, mm: St. Vincent's Hospital and Medical Center, V A Hospital, Bellevue Hospital Center, N.Y. University Medical Center, New York Hospital, Memorial Hospital for Cancer and Allied Diseases, Metropolitan Hospital, Harlem Hospital sekä Goldwater Memorial Hospital, joka sijaitsee Rooseveltin saarella.

Hälytystilasto 2000

- Rakennuspalot	29 281 kpl
- Muut tulipalot	31 058 kpl
- Muut hälytykset (ei paloa)	174 620 kpl
- Lääkinnälliset (ensivaste-)tehtävät	155 531 kpl
- Erilaiset virrehälytykset	58 806 kpl
YHTEENSÄ	449 296 kpl

- Sairaankuljetustehtävät (kaikki) 1 064 591 kpl
(joista 388 760 ns. A -tehtäviä)

Toimintavalmiusaikoja

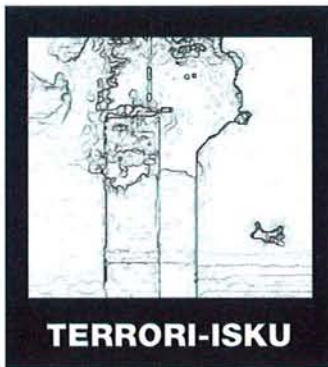
Sairaankuljetus

- Ensivasteysyksiköt (palokunnan pelastusyksiköt): 4 min 28 sek
- Ambulanssit (A -tehtävät): 7 min 48 sek
- Keskiarvotoimintavalmiusaika (edellisille): 6 min 37 sek

Pelastusyksiköt

- Sammutus- ja tikasautot 4 min 30 sek

Perustuu Espoon aluepelastuslaitoksen vuoromestari Hannu Willmanin muistiinpanoihin sekä FDNY:n vuosiraportteihin 1999 ja 2000.

Special Operations Commandin päällikkö Raymond M. Downey piti vuonna 1998 kemikaalitalioaseiskua suurimpana ja ehkä todennäköisimpänä terroriuhkana World Trade Centeriä kohtaan. Syyskuun 11. päivänä 2001 tämä New Yorkin palolaitoksen erikoisoperaatio-osaston johtaja sai surmansa lentokoneiskun seurauksena saman kaksoistornin raunioissa.

- JUHANI KATAJAMÄKI -
KUVAT:
HANNU WILLMANIN
ARKISTO

Downey esitti arvionsa Dollessaan Yhdysvaltain kongressin kuultavana joukkotuhoaseterrorismista. Erikoisoperaatio-osaston päällikkö esiintyi koko Yhdysvaltain palotoimen edustajana kongressin edessä 21.3.1998.

Hänellä oli laaja kokemus erilaisista onnettomuuksista ja terrori-iskuista, mm. WTC:n pommiräjähdyksestä vuonna 1993 ja Oklahoman virastotalon pommi-iskusta 1995. Jälkimmäisessä sai surmansa 166 ihmistä. Heistä 19 oli lapsia.

1100 sairaalaan

Terroripommin räjähdyksessä kaksoistornin pohjakerroksessa 19. huhtikuuta 1993 sairaaloihin vietiin 500 ihmistä. Omin toimin sairaaloihin hakeutui 600. Downey ehti kohteeseen ensimmäisten pelastajien joukossa. Hän kuvaili pelastustehtävää valtavaksi. Loukkaantuneita oli paljon, ja koko valtaisa rakennuskompleksi piti eva-

Terrori-iskussa menehtynyt asiantuntija: WTC:n suurin uhka kemiallinen- tai bioase

kuoida. Tornit piti tyhjentää 50 000:stä työntekijästä, asiakkaista ja satunnaisesta vierailijasta.

- Vaikka rakennukset ovat teille tuttuja ja saatatte mielessänne kuvitella tilanteen, ette varmasti osaa nähdä tilannetta koko laajuudessaan, Downey sanoi kongressin jäsenille.

Entä jos?

- Terrori-iskun seurauksena pelastustoimiin osallistuneet yhä pohtivat, mitä olisi tapahtu-

nut, jos pommi olisi ollut saatunut. Entä jos räjähdysten lisäksi seurauksena olisikin ollut myrkyllisten kemikaalien tai bioaseen yhteisvaikutus? kyseli Downey.

- Tänään olemme paremmin varustautuneita, meillä on paljon tietoutta joukkotuhoaseiden vaikutuksista, mutta mahdollisuutemme ovat varsin rajoitetut. Kemikaali- tai bioterrorismin pelko on silti jokaisen palomiehen alitajunnassa. Eikä tilanne ole muualla yhtään parempi.

- Pystyisimmekö siis nyt paremmin kuin vuonna 1993 kohtamaan vastaavanlaisen tapauksen? Downey kysyi kongressilta ja vastasi itse: - Emme!

Miksikö? Vaikka parannusta onkin tapahtunut puuttuu riittävä rahoitus edelleen, eikä ole tarpeeksi koulutusta, harjoittelumahdollisuuksia, erikoiskalustoa ja henkilökohtaisia suojavarusteita joukkotuhoaseonnettomuutta vastaan. Näiden puutteiden poistamisessa liittovaltion hallituksella on Downeyn mukaan ratkaiseva rooli.

Erikoisoperaatio-osaston kokenut päällikkö ei vuonna 1998 voinut kuvitella potentiaalisena joukkotuhoaseena lentokoneiskua päin pilvenpiirtäjää. Sellainen se kuitenkin on.

Vertailun vuoksi muistutettiin, että World Trade Centerin henkilövahingot ovat suuremmat kuin japanilaisten sodanjulistusiskussa Pearl Harboriin 7.12.1941.

Palomestarit Hannu Willman (vas.) ja Raimo Rasi jäff tutustuivat Raymond Downeyhin Yhdysvaltojen matkallaan 90-luvun lopussa.

Valtakunnallinen varainkeräys WTC:n terrori-iskussa kuolleiden palomiesten ja muiden pelastajien perheille

Suomen Palopäällystiitto ry järjestää yhteistyössä muiden pelastusalaalla toimivien järjestöjen ja yhteisöjen kanssa valtakunnallisen rahakeräyksen, joka kohdistetaan suoraan lyhentämättömänä New Yorkin World Trade Centerin terrori-iskussa menehtyneiden palomiesten ja muiden pelastajien perheille ja lapsille.

Keräysaika on 26.9.-9.11.2001, ja keräykseen voi osallistua jokainen yksityinen henkilö, julkinen yhteisö tai yritys.

Keräystä varten on avattu seuraavat pankkitilit:

- Sampo Pankki	800017-70826502
- Okopankki	572302-284797
- Merita	157230-370072

Keräystunnus: "FDNY911"

World Trade Centerin terrori-isku on tuhansien siviiliuhrien lisäksi tuhoisin New Yorkin palolaitosta ja samalla koko maailman pelastusalaan kohdannut onnettomuus. Tämänhetkisten

tietojen mukaan yli 300 New Yorkin kaupungin palomiestä ja lääkintähenkilöstöön kuuluvaa on menehtynyt onnettomuudessa. Onnettomuus on tuottanut tuhansittain orpoja ja avustuksen tarve on suuri.

Tähän tarkoitukseen on USA:ssa jo perustettu rahastoja, joista yksi on *The New York Fire 9-11 Relief Fund*. Tämän rahaston takana on IAFF (International Association of Fire Fighters / Kansainvälinen palomiesjärjestö). Asiasta löytyy informaatiota internetistä mm. osoitteessa: www.firehouse.com. Rahasto toimittaa kerätyt varat suoraan menehtyneiden FDNY:n palomiesten ja lääkintähenkilöstön perheille.

Suomen keräystä koskevat tiedustelut:

Vuoromestari Hannu Willman, Espoon aluepelastuslaitos (0400 - 775 547, email: hannu.willman@espoo.fi tai hannu.willman@ffc.inet.fi).

Asemamestari Mika Järvenpää, Espoon aluepelastuslaitos (0400 - 731 396, email: mika.jarvenpaa@espoo.fi).

Kansainvälisistä tarkkailijoista ensimmäisinä paikalla ruotsalaiset

“Johtopaikan valinta oli valtava erehdys”

Sisäministeriön pelastusosastoa Ruotsissa vastaava Räddningsverket lähetti nopeasti kolme tarkkailijaa New Yorkiin. Vaikka ruotsalaiset jäivät kahdeksi vuorokaudeksi Lontoon lentoasemalle, tästä kolmikosta tuli ensimmäisen kansainvälinen tarkkailijaryhmä, joka saapui katastrofialueelle.

Paljon olen nähnyt, mutta olen täysin järkyttynyt New Yorkin kokemuksistani, palomiesten tyhjistä katseista ja jättimäisestä katastrofialueesta, raportoi Bo Johansson, jonka erikoisalana Räddningsverketissa on johtaminen.

Johansson korostaa tarkkailijaryhmän tarkkaan ymmärtäneen, että palomiehistöillä on kädet täynnä töitä. Siksi ryhmän jäsenet valitsivat mahdollisimman varovaisen lähestymisen ihmisiin ja tilanteisiin.

- Pääsimme kuitenkin näkemään sitä todellisuutta, jolle tv-kuvat eivät koskaan voi antaa täyttä oikeutta. Toivottavasti pääsemme muuttaman kuukauden päästä tekemään seuranta-matkan, pitämään pitempiä keskusteluita ja ottamaan osaa tehdyistä selvityksistä, Bo Johansson sanoo.

Voimat evakuointiin

Ensimmäinen lentokone iskeytyi pohjoisen tornin kylkeen kerroksien 80-90 väliin. Kello oli 8.45. Toinen kone syöksyi eteläisen tornin kerroksien 60-70 väliin.

Kun hälytys tuli, kaikki ympäristön paloasemat lähettivät kaikki mahdolliset yksiköt. Eikä ainoastaan normaaleja vahvuuksia vaan myös suuren osan siitä henkilöstöstä, joka oli juuri pääsemässä vapaalle.

- Palomiesten ensimmäisenä tehtävänä oli pohjoisen tornin evakuointi. Mutta moni lähti myös valtavaan nousuun portaita pitkin kohti 70 kerrosta ylempänä olevaa paloa. Sinne tullessaan he totesivat, että nousujohdot olivat pois pelistä, eikä ilman vettä voitu tehdä muuta kuin auttaa ihmisten evakuoinnissa, Bo Johansson kertoo.

- Kahdesta rysähtäneestä lentokoneesta pääosat jäivät rakennuksiin, mutta niiden osia sekä rakennusmateriaalia putoi kadulle ja aiheutti vahinkoa ja kuolemaa.

- Maassa viisi palomiestä kuoli 300 metriä ylempänä olevista kerroksista paniikissa hyppäneiden ihmisten alle, Johansson kertoo.

Valtava erehdys

- Pelastustyön johto muodosti esikuntansa sisälle eteläisen pilvenpiirtäjän pohjakerrokseen. Siinä oli New Yorkin palopäällikkö, yksi hänen sijaisistaan sekä esikunta. Kaikki kuolivat, kun rakennus sortui 10.05. Puoli tuntia myöhemmin toinenkin rakennus sortui, Johansson kuvailee.

- Strategia perustaa johto ja esikunta katastrofialueen keskelle muodostui tuhoisaksi. 400 metriä korkeiden tornien tärkein kantava rakenne oli palosuojatuista teräsprofileista rakennetut ulkoseinät. Kun palkit saavuttivat runsaan 500 asteen lämpötilan, ne alkoivat menettää kantavuuttaan. Heikoimman kerrostason luhistuessa syntyi dominovaikutus, joka sai kerroksen toisensa jälkeen luhistumaan.

- Kun tiedämme tuloksen, voidaan vain todeta, että johtopaikan sijoittaminen World Trade Centeriin oli valtava erehdys. Vaikka tilanne olikin erittäin poikkeuksellinen, olisi pelastustyön johdon pitänyt ottaa huomioon se riski, että rakennukset ennemmin tai myöhemmin voisivat sortua, ja siksi

johtopaikka olisi pitänyt sijoittaa korttelin verran kauemmaksi, Bo Johansson sanoo.

Hänen arvionsa mukaan pelastustoimissa mukana olleiden aistimaailmassa ei edes käynyt sellainen ajatus, että valtavat rakennukset voisivat sortua.

Kun pelastustyön johto menehtyi, syntyi Johanssonin mukaan pitkäköö tyhjiä ja ennätysmäisen laaja toiminta jatkui useita tunteja enemmän tai vähemmän spontaanisti ilman muuta johtoa kuin vahinkopaikalla olleet yksittäiset päällystöhenkilöt.

Kuusi kerrosta korkea joukkohauta

Itse katastrofialue on noin neliökilometrin kokoinen. Kymmenessä korttelissa syntyi vahinkoja - johtuen maassa esiintyvistä tärähdyksistä rakennusten sortuessa (muistuttivat pienehköä maanjäristystä) ja mm. lentokoneiden räjähdyksistä johtuvista tulipaloista.

- Torneista jäi jäljelle rojusta ja teräsrungosta muodostuva viisi-kuusi kerrosta korkea kumpare - kuin joukkohauta, jossa oli yli 6000 ihmistä, Bo Johansson kertoo.

Tarkkailijaryhmä ei saanut mukaansa mitään lukuja siitä, miten monta palomiestä ja päällystöön kuuluvaa oli ottanut osaa pelastustyöhön. Joka tapauksessa sekä henkilöstöä että ajoneuvoja käsittäviä vahvistuksia tuli kaikkialta Yhdysvalloista.

Tarkkailijaryhmä kertoo, että FEMA (Federal Emergency Management Agency eli valtiollinen katastrofinhallintavirasto) lähetti kansalliseen ja kansainväliseen katastrofin-torjuntaan varattuja erikoisjoukkojaan (1500 henkilöä, vastaavat Ruotsin Räddningsverketin etsintä- ja pelastusjoukkoja). Noin 300 pelastuskoiraa tuli eri puolilta Yhdysvaltoja ja ne osallistuivat eloonjääneiden etsintään.

FEMA otti melko pian myös pelastustoiminnan johtamisvastuun.

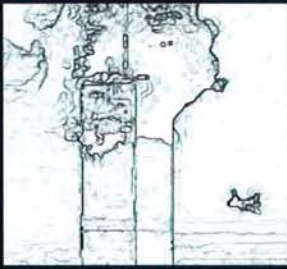
- Ainoastaan New Yorkissa on yli 12000 palomiestä, joten mitään henkilöstöpuutetta ei koskaan syntynyt, Bo Johansson sanoo.

Hän muistelee lukuisia tapauksia palomiesten kanssa niin paloasemilla kuin kuusi tuntia kestäneellä käynnillä katastrofialueella.

- Oli väsyneitä kasvoja, tyhjiä apaattisia katseita. Näiden palomiesten ei olisi pitänyt jäädä paikalle eikä heidän olisi sitä tarvinnut tehdä. Vaihto-miehistöä oli, mutta miehet kieltäytyivät jättämästä aluetta. □

Tämän aukeaman kirjoitukset perustuvat Ruotsin pelastushallintoviraston Räddningsverketin hankkimaan materiaaliin. Viraston lähettämä kolmimiehin tarkkailijaryhmä (Bo Johansson sekä paloinsinöörit Lars Persson ja Jens Årlebrand) oli ensimmäinen kansainvälinen tarkkailijaryhmä tuho-paikalla New Yorkissa. Räddningsverketin Sirenen-lehdessä julkaistut tekstit (kirjoittajina Stig Dahlen ja Per Larsson, kääntäjänä Silvio Hjelt) on Pelastustiedon sivuille toimittanut Juhani Katajamäki.

TERRORI-ISKU

Keskelle Manhattanin saarta muodostui neliökilometrin suuruinen ja kuusikerroksisen rakennuksen korkuinen joukkohauta.

Monta miestä ylös heti

New Yorkin palolaitoksen pelastustoiminnan sääntö korkeiden rakennusten tulipaloissa on, että mahdollisimman monta palomiestä lähetetään nopeasti niin ylös kuin mahdollista.

Näin raportoi New Yorkin korkeiden rakennusten pelastus- ja sammutusongelmatiikkaan perehtynyt ruotsalaisasiantuntija, jota on haastateltu Räddningsverketin Sirenen-lehdessä.

Taktiikka pilvenpiirtäjätulipaloissa perustuu erittäin suureen määrään palomiehiä. - Paikalla voi viidessä minuutissa olla 40...50 miestä, ja 100 miestä ei kovinkaan paljon

myöhemmin. Kokemus on osoittanut, että henkilöstöä pitää saada nopeasti palon ylä- ja alapuolella oleviin kerroksiin, kertoo Torwals Snickars, Tukholman pelastuslaitoksen aluepalopäällikkö.

Tuoretta tietoa suoraan huipulta

Snickars vieraili World Trade Centerissä heinäkuun lopulla. Turvallisuuspäällikön kanssa hän kävi läpi rakennuksen, ja sai käsityksen turvallisuusvaatimuksista sekä siitä, millainen on pelastustoiminnan mitoitus korkeissa rakennuksissa esiintyvien tulipalojen varalta. Snickars tapasi myös pelastuspäällikön sijaisen, **Thomas Galvinin**, ja

keskusteli tämän kanssa korkeiden rakennusten yhteydessä käytettävästä hyökkäystaktiikasta. - Galvin on eräs osaavimmista henkilöistä korkeiden rakennusten tulipalojen sammuttamistiedossa ja hän oli myös aktiivinen World Trade Centerin operaation yhteydessä, Snickars kertoo.

Johto eteishallissa

New Yorkin pilvenpiirtäjissä on eteishallissa turvallisuuskeskus, jossa on paloturvallisuusvastaava paikalla ympäri vuorokauden. Siellä on käytettävissä kaikki tieto rakennuksesta, sieltä turvallisuusjärjestelmät hallitaan, siellä on yksiköitä varten kiinteä puhelinlinja ja sieltä kä-

sin sammutushyökkäykset aina johdetaan. Näin myös tällä kertaa. - Muun muassa näistä syistä niin monta palomiestä menehtyi. New Yorkin pelastuspalvelun ohjesäännöistä voidaan vielä todeta se, että vakavan tulipaloriskin ilmetessä kehoitetaan välittömästi lähettämään mahdollisimman paljon henkilöstöä korkealle ylös kerroksiin ennen kuin hissit lakkaavat toimimasta.

Siksi todennäköisesti palomiehiä lähetettiin sisään pelastamaan sellaisia henkilöitä, jotka eivät enää olleet pelastettavissa, ja palomiehet itse jäivät loukkuun.

“Sanat olivat suhteellisen vähissä”

Engine 54 Truck 4 -asemalla tunnelma oli hämmentynyt ja epäuskoinen terrori-iskun jälkeen. Yhdysvaltain lippu laskettiin puolitankoon. Kuvassa oleva auto menetti tuulilinsansa ja sai kolhuja kylkiinsä.

Takana Empire State Building, WTC ja monet muut turistikohteet. Edessä kotimatka Suomeen. Aamiainen ravintolassa. Hetkessä kaikki muuttui. Kotimatka siirtyi. Koko kaupunki ihmetteli ja vaikeoi käsittämätöntä terroria. Tuusulan palolaitoksen palomies-sairaankuljettaja Olli-Pekka Manninen ja hänen avovaimonsa lomamatka New Yorkissa venyi suunniteltua pidemmäksi. Manninen vieraili parilla paloasemalla ennen ja jälkeen tiistaina 9. syyskuuta sattuneita terrori-iskuja. Palomiehillä oli edessään useiden kuu-kausien urakka.

TEKSTI: VESA TOIKKA
KUVAT: OLLI-PEKKA MANNINEN
JA VESA TOIKKA

Pari päivää ennen katastrofia Olli-Pekka Manninen poikkesi tutustumaan yhdeksännen pataljoonan Engine

54 Truck 4 -paloasemaan Manhattanilla.

Tällä asemalla on pelastusauto ja tikasauto, josta löytyi myös levittimiä ja leikkureita.

- Sillä tikasautolla on eniten lähtöjä New Yorkissa. Vuosittain noin 4 200 lähtöä.

Pelastusautolla on noin 4 600 ja mestarilla noin 5 200 työtehtävää vuodessa. Molemmissa autoissa oli 1 + 5 hengen miehistö. Lisäksi asemalla on mestari ja kuljettaja. Asemalla tehdään 1+3 -työvuoroa.

Olli-Pekka Manninen vieraili Engine 54 Truck 4 -asemalla pari päivää ennen terrori-iskua (kuva) sekä myös sen jälkeen.

Mannisen mukaan palomiesten ammattiarvostus oli paljon korkeammalla Yhdysvalloissa kuin Suomessa jo ennen katastrofia. Se näkyi jopa matkamuistomyymälöissä, joissa myydään palolaitosten ja poliisien t-paitoja, lippalakkeja ja takkeja.

- Varsinainen ensivastealue, jossa he ovat ensimmäisinä, on suunnilleen kahdeksan korttelia suuntaansa. Mutta sitten mennään ihan mihin vaan, kun on riittävän iso työtehtävä.

Sellainen sattui tiistaina 11. syyskuuta.

Kotimatka siirtyi

- Kun ensimmäinen kone iski, olimme kävelemässä aamupalalle noin kolmen kilometrin päässä WTC:stä.

Manninen ehti nähdä Manhattanin kärjessä komeilevan WTC:n useamman kerran lomansa aikana. Näköalatasanne jäi kokematta.

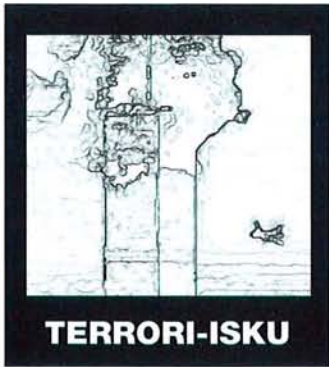
- Aamiainen syötiin suhteellisen nopeasti, sitten kuultiin että toinenkin kone on iskenyt WTC:iin. Totesimme, että nyt lähdetään samantien hotellin kautta lentokentälle.

Matka ei kuitenkaan onnistunut. Koneet eivät nousseet ilmaan. Manhattanin sillat ja tunnelit oli suljettu ja metro kiinni.

Kadut olivat täynnä poliisiautoja, sairausautoja ja paloautoja. Niitä meni edestakaisin ilman katkeamattomana virtana.

Internet toimi, puhelimet eivät

- Totesin hotellilla, ettei puhelimella pääse mihinkään, kun ensimmäinen torni oli sortunut.

Pentagoniin oli isketty ja neljäs kone oli pudonnut Pennsylvaniassa.

Puhelimet eivät toimineet, mutta Internetin kautta onnistui tekstiviestin lähettäminen Suomeen. Puhelinyhteys Suomeen toimi taas torstaina.

Keskiviikkona Mannisen lentoyhtiö pohjoisamerikkalainen Northwest lupasi paluulennon Amsterdamiin seuraavaksi maanantaiksi. Kentät aukesivat vasta torstaina.

Maanantaina kentällä oli hyvin tarkat turvatarkastukset. Matkustajien piti kävellä kahden metallinpaljastimen läpi. Lisäksi käytössä oli manuaalinen metallinpaljastin.

- Lompakosta katsottiin kaikki kortitkin tarkasti.

Kuollut kaupunki

- Kaupunki kuoli käytännössä terrori-iskuissa. Kaikki televisiokanavat seurasivat vain tätä yhtä asiaa.

Tunnelmat olivat epäuskoiset. Harva uskoi, että tällaista voisi tapahtua.

- Kaupat olivat keskiviikkonakin kiinni, samoin koulut. Juuri ketään ei ollut liikkeellä.

Mannisen hotelli oli tapahtu-

mapaikasta noin kolmen kilometrin päässä.

- Savutkaan eivät ensimmäisinä päivinä näkyneet, kun tuuli oli merelle päin. Hälytysajoneuvoja meni valtavat määrät ja poliiseja oli joka paikassa.

Kadonneita etsittiin

Keskiviikosta alkaen alkoi kadun kulmiin, bussipysäkeille ja puhelinkioskeihin tulla tauluja, joihin omaiset saattoivat laittaa kadonneistaan kuvia ja tietoja.

Ihmiset odottivat ja toivoivat. Joku oli saanut puhelinsoiton WTC:stä ja luotti löytävänsä hänet.

- Kaivatut olivat työskennelleet 85-110 kerroksissa. Hyvin vähän oli alemmista kerroksista kateissa.

Monista kadonneista kerrottiin, että heidät oli löydetty ja viety sairaalaan. Parin tunnin päästä todettiin, ettei tietoa pitänyt paikkansa. Torstaina huutettiin löytyneen viisi palomiestä ja kaksi poliisia. Se ei kuitenkaan pitänyt paikkansa.

Vaisut tunnelmat

Torstaina Manninen vieraili uudelleen yhdeksännen pataljoonan paloasemalla ja vei suomalaisilta palomiehiltä suruadressin.

Aseman edustalla oli muistotaulu "Our Brothers", jossa oli 15 palomiehen nimellä varustettua kuvaa. Heitä etsittiin...

Muistotaulun edessä oli paljon kukkia, Yhdysvaltain lippuja, tauluja, kynttilöitä.

- Tunnelmat olivat vaisut ja epäuskoiset. Joku totesi, että nyt tulikin pitkä keikka, vähin-

Tuusulan palolaitoksen palomies-sairaankuljettajan Olli-Pekka Mannisen mukaan New York oli terrori-iskujen jälkeen käytännössä kuollut kaupunki. Tunnelmat olivat epäuskoiset. Harva uskoi, että tällaista voisi tapahtua.

- Sanat olivat suhteellisen vähissä.

Asemalla liikkui paljon ihmisiä juttelemassa, tuomassa kukkia ja kirjoittamassa muistokirjaan ajatuksiaan.

- Paloasema sai lahjoituksia valtavat määrät. Sinne toimitettiin t-paitoja, alusvaatteita ja muuta, joita palomiehillä kului tietysti paljon, kun keikka jatkui päivästä toiseen, sekä juotavaa ja syötävääkin.

Eräs pesula lupasi pestä poliisien univormut ilmaiseksi.

- Tämän aseman johtoauto oli jouduttu korvaamaan harmaalla henkilöautolla. Pelastus- ja tikasauto kärsivät vain pieniä vahinkoja WTC:n tornien sortuessa. Muutoinhan kalustoa tuhoutui runsaasti.

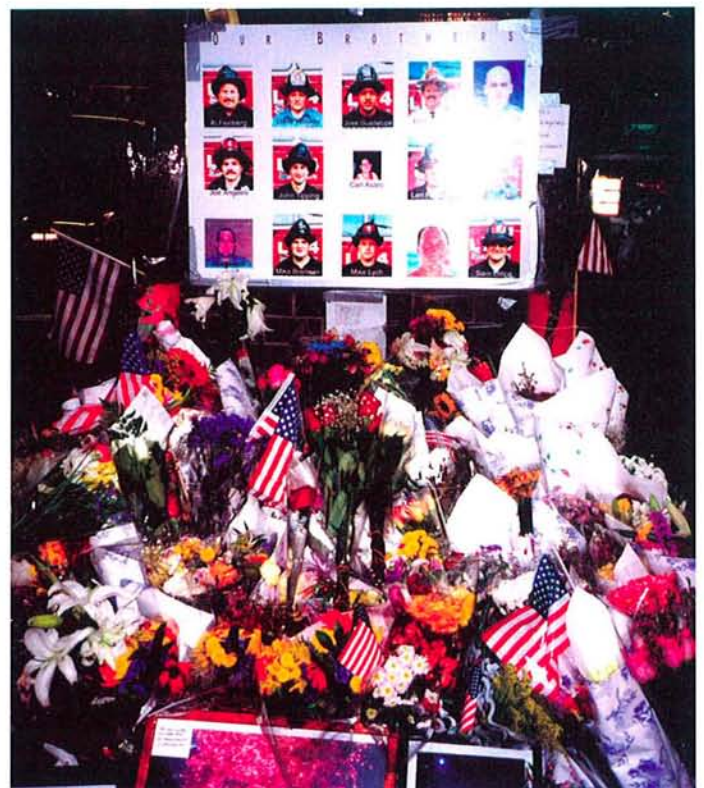
Tuhoutuneita paloautoja New Yorkin palolaitos joutui korvaamaan vanhoilla paloautoilla.

- New Yorkin palolaitos menetti yhdessä päivässä enemmän kuin koko historiansa aikana, Manninen kertoo.

PT

tään parin kuukauden keikka. He tekivät silloin 1+1 -työvuoroa.

Vaikka voimat oli keskitetty WTC:lle. Asemalla pyrittiin hoitamaan normaalit päivittäisvalmiudet.

Terrori-iskun jälkeen newyorkilaiset kaivoivat liput esille, jopa sairausauto koristeltiin Yhdysvaltain lipulla.

Our brothers -muistotaulu Engine 54 Truck 4 -asemalla sai koristeekseen suunnattomasti kukkia, kynttilöitä ja lippuja.